

NAŠ naš čas

15. junij 1973 • Leto IX., št. 16 (187) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

ŠOŠTANJSKI ROKOMETAŠI REPUBLIŠKI PRVAKI

JUBILEJNO SLAVJE POD POKROVITELJSTVOM TEDNIKA NAŠ ČAS

Pred več kot 1200 gledalci in prijatelji rokometna so na stadionu Partizana v Šoštanju, pred zanjo prvenstveno tekmo z Ajdovščino, uradno proglasili rokometne Šoštanjane za republiške prvake.

Ko je predsednik tekmovalne komisije Rokometne zveze Slovenije predal pokal RZS kapetanu Mirku Požunu, so jih gledalci navdušeno pozdravili. To je bil najlepši trenutek rokometne Šoštanja v petnajstletnem delovanju kluba. Slovesnosti je prisostvoval tudi predsednik Skupščine občine Velenje Nestl Zgank, ki si je ogledal tudi tekmo z Ajdovščino.

V tekmi so domačini zadnjikrat pokazali dobro igro in s hitrimi napadi nadigrali goste iz Ajdovščine. Izkazali so se predvsem mladi igralci, ki bodo morali v bodoče prevzeti vlogo ob pomoči izkušenih tovarišev. Rezultat srečanja je bil 23:17. Največ golov pa sta dosegla Vačovnik 7 in Stvarnik 6.

Po tekmi so se zbrali vsi igralci in rokometni delavci na priložnostni svečanosti ob 15-letnici obstoja rokometna v Šoštanju, ki je bilo

pod pokroviteljstvom tednika NAŠ ČAS.

Vsem zbranim je najprej o razvoju in uspehih rokometnega kluba spregovoril predsednik Avgust Vohar in med drugim dejal: »Ni zgolj slučaj, da naš jubilej lahko počastimo z velikim uspehom šoštanjskega rokometna z naslovom prvaka Slovenije za leto 1973. Trnova je bila pot podeželjskega kluba, ki je moral od težkih začetkov leta 1958, ki so na lešnatem igrišču v Sirokem, odigrati prve tekme. V raznih tekmovanjih, od podzvezne do republiške lige, so se srečevali z uspehi in neuspehi in se tako kalili v dobro izkušeno ekipo, ki je pod vodstvom Stefana Kaca v letošnjem letu, to delo kronala z velikim uspehom, ki ga danes slavimo.

Ko se ob pokalu republiškega prvaka veselimo uspeha, se zahvaljujem vsem igralcem za požrtvovalnost in borbenost na igriščih ši-

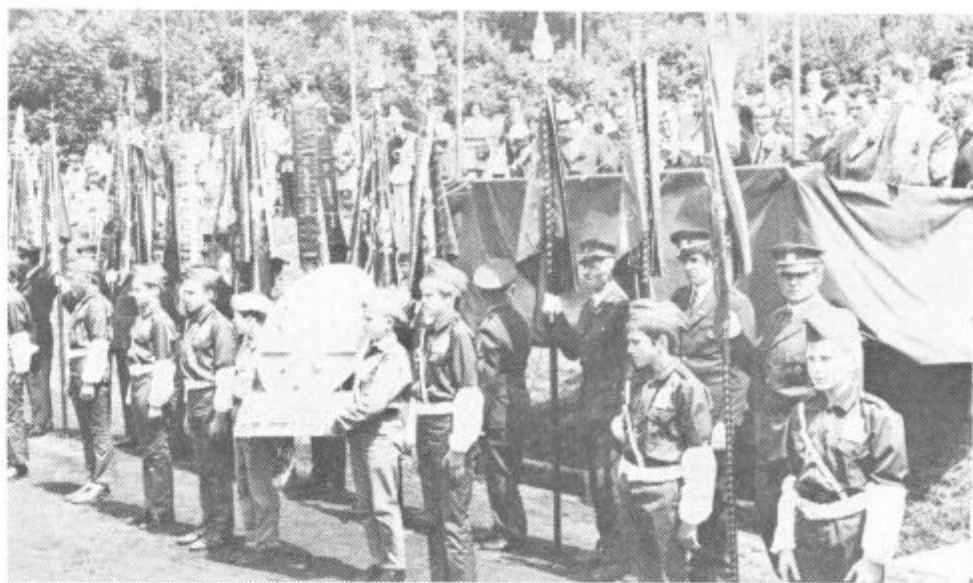
rom Slovenije, prav tako pa tudi rokometnim delavcem za njihovo prizadevanje in številnim ljubiteljem rokometna v Saleški dolini, ki so bodrili naše moštvo, ki danes stoji na najvišji stopnici slovenskega rokometna.«

V imenu pokrovitelja tednika NAŠ ČAS je glavni in odgovorni urednik Ljuben Naraks podelil posebna priznanja rokometnašem in rokometnim delavcem Šoštanja. Priznanja so prejeli Pavel Bukovec, Miligoj Jarnovič, Matjaž Natek, Karel Kovač, Nande Korpnik, Franc Hribernik, Slavko Kokot, Branko Brišnik, Stefan Kac, Roman Kac, Franc Kac, Mirko Požun, Jože Hajsek, Dominik Pejovnik, Marjan Stvarnik, Ivan Vačovnik, Karel Kočevar, Matjaž Klemenčič, Roman Javornik, Zoran Kompan, Mitja Bubik, Adolf Hudarin, Alojz Kemperle, Vili Poznič, Marjan Hauptman, Miran Zager, Franc Plaskan, Avgust Vohar in Rudi Bajc.

V spomin na to svečanost in za prizadevanje za razvoj športa v občini, je priznanje podelil tudi predsedniku občine Nestlu Zganku. Predsednik Nestl Zgank je v pozdravnem govoru čestital rokometnašem za izreden uspeh ter jim zaželel takih uspehov tudi v tekmovanju na zveznem nivoju.

Predsednik RZ Slovenije je ob tej priložnosti podelil priznanja Rokometne zveze Slovenije zaslužnim rokometnim delavcem v občini Velenje. Za več kot 15-letno delo so priznanje prejeli: Edvard Centrih, Rudi Ževart in Stefan Kac, za več kot 10 let pa Avgust Vohar, Miligoj Jarnovič, Franc Kac, Valter Končan, Alojz Kemperle, Hinko Dermol in Ferdinand Korpnik.

Prijeten večer je minil ob obujanju spominov na težke in prijete trenutke na rokometnih igriščih.

SLAVJE V SLOVENJGRASKI OBCINI — Prejšnji teden so prebivalci občine Slovenj Gradec slavili svoj praznik. Tega počastijo v spomin na boje brigade Milana Zidanška na Mali Kopi na Pohorju v začetku 1944. Slovesnosti ob letošnjem prazniku so imeli ves teden. Končale pa so se v nedeljo. Dopolodne je bila v dvorani kulturno prosvetnega društva v Sentilju slavnostna seja občinske skupščine na kateri je govoril predsednik občine Peter Planinšec. Tu so podelili tudi vsakoletno Vrunčev nagrado in občinska priznanja. Po končani seji pa je bila velika manifestacija mladine na preobnovljenem športnem šolskem igrišču v Mislinji. Z mimohodom gasilskih enot so proslavili 70-letnico obstoja tudi domači gasilci. — Na sliki manifestacija v Mislinji.

GOSTJE IZ ZAMEJSTVA V ŠOŠTANJU

V Napotnikovi galeriji so odprli razstavo ak. slikarja Palčiča iz Trsta

Na otvoritvi razstave je sodeloval tudi pevski zbor iz zamejstva

ODBORNIKI SO SE ZBRALI

VELENJE, 15. junija — Danes dopoldne sta se v Velenju sešla na skupno sejo oba zbora občinske skupščine. Odborniki so razpravljali in sprejemali več odlokov, ki so jih predložili svet za urbanizem, svet za finance, svet za narodno obrambo, sklad za zadeve borcev NOV, svet za zdravstvo in socialno varstvo, ter svet za splošne in notranje zadeve. Sklepali so tudi o predlogih komisije za volitve in imenovanja, da bi poimenovali osnovno šolo Šmartno ob Paki po bratih Letonje, III. osnovno šolo Velenje po Antonu Aškercu ter dali so-

glasje za imenovanje direktorja podjetja Toplovod in razrešili ter imenovali no-

NAGRADNO TEKMOVANJE V MINI GOLFU

Gostinsko podjetje Paka prireja ob Velenjskem jezeru tekmovanje v mini golfu, za nagrado gostinskega podjetja Paka. Tekmovanje bo v petek, 22. junija 1973, od 11 do 19.30. Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad bo na terasi restavracije Jezero ob 20. uri. Zelja prireditelja je, da se tekmovanja udeležijo kar največ

GOSTJE IZ GROPADE IN DRIČ POVSOD PRISRČNO SPREJETI • KAJUHOV ROJSTNI KRAJ SE JIM DOPADE

Preteklo nedeljo so Šoštanj obiskali gostje iz Gropade in Drič pri Trstu in tako vrnili lanskoletni obisk Šoštanjčanom. Prišli so iz osnovne šole, ki nosi ime našega pesnika Karla Destovnika-Kajuha. Prav zato je njihov obisk tudi namenjen Šoštanju, saj ima Kajuh tu šolo, ki nosi njegovo ime. V Dričah so šolo otvorili pred dvema letoma in pred njo postavili Kajuhov spomenik.

Gostje so v Šoštanju pred spomenikom Karla Destovnika-Kajuha izvedli recital, za recitalom pa je nastopila šoštanjska godba na pihala »Zarja«. Ko so izzveneli zadnji zvoki glasbe, je še nastopila Saleška folklorna skupina, ki je izvedla lep folklorni program. Svoj obisk pa so gostje zaključili s popoldanskim obiskom na otvoritvi razstave akademskega slikarja Palčiča iz Trsta, ki je hkrati tudi predsednik glavnega odbora zamejskih Slovencev.

Z nedeljskim obiskom se verjetno medsebojno sodelovanje med obema šolama še ni končalo. Verjetno bodo stike obdržali še naprej, saj so združeni z imenom našega pesnika Karla Destovnika-Kajuha in z istimi cilji in željami.

vega načelnika davčne uprave pri skupščini občine Velenje.

O seji bomo podrobno poročali prihodnji teden.

V TOREK SEJA KONFERENCE SZDL

Predsednik Martin Primožič je za torek, 19. junija ob 16. uri sklical sejo občinske konference SZDL Velenje.

Najprej bodo člani občinske konference SZDL razpravljali o nadaljnjem razvoju Socialistične zveze. Zato bo Jože Veber, sekretar izvršnega odbora občinske konference, uvodoma opozoril na izhodišča nadaljnega razvoja in temeljna načela Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije. Govoril pa bo tudi o delegatskem sistemu in delegatskih odnosih v SZDL.

Na seji bodo razpravljali še o splošnem ljudskem odporu ter nalogah Socialistične zveze in sklepali o ustanovitvi medobčinske konference SZDL celjske regije. Ta konferenca bo skupni organ, ki jo ustanovljajo občinske konference SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje, Velenje in Zalec.

Člani občinske konference bodo na torkovi seji izvolili v izvršni odbor občinske konference SZDL tri člana, namesto Franca Pristovška, Milana Sterbana in Staneta Prašnikarja.

• **VARNOSTNI SVET O BLIŽNJEVZHODNI KRIZI** — Varnostni svet združenih narodov je pretekli teden začel razpravo o krizi na Bližnjem vzhodu. Gre za to, da bi na podlagi znane resolucije varnostnega sveta iz leta 1967 doslegli miroljubno rešitev in umik Izraela z zasedenega arabskega ozemlja.

• **BRANDT V IZRAELU** — Kancler Zvezne republike Nemčije Willy Brandt je kot prvi šef zahodnonemške vlade obiskal Izrael. V pogovoru s predsednico izraelske vlade Goldo Meir je Brandt pojasnil zahodnonemško politiko do Bližnjega vzhoda. Dejal je, da ni vezana pa tudi ne nevtralna.

• **BOMBARDIRALI DRUGO NAJVEČJE MESTO V DRZAVI** — Sihanuku zveste enote so prvič v triletni vojni bombardirale drugo največje mesto v Kambodži Battanbang. Prav tako so pred dnevi obnovili ofenzivo ob cesti št. 4 blizu Pnom Penha. Napadli so neki bataljon Lon Nolove armade 18 km od Počentonga pri Pnom Penhu. To je bil konec bitke, v kateri so enajst dni držali v obroču Lon Nolov bataljon. Pobegniti je uspelo samo 24 vojakom, bataljon pa je sestavljalo približno 400 vojakov in oficirjev.

• **ZNOVA LE DUC THO IN KISSINGER** — Svetovalec ameriškega predsednika Nixona Henry Kissinger in član politbiroja severnovietnamske delavske partije Le Duc Tho sta se znova sešla v Parizu, da bi nadaljevala pogajanja o uresničitvi mirovnega sporazuma o Vietnamu.

• **ZACETEK KONFERENCE 3. JULIJA** — Na pripravljalnem sestanku v Helsinkih so zunanji ministri evropskih držav, ZDA in Kanade sklenili, da bodo začeli evropsko konfe-

renco o varnosti in sodelovanju 3. julija.

• **HEINEMANN PODPISAL SPORAZUM** — Predsednik Zvezne republike Nemčije Gustav Heinemann je pred dnevi podpisal sporazum o temeljnih odnosih med Zvezno republiko Nemčijo in Nemško demokratično republiko. Tako je s strani Zahodne Nemčije sporazum dokončno potrjen. S tem zgodovinskim sporazumom je odprta pot obema nemškima državam, da zaprosita za sprejem v OZN.

Pogodba o ureditvi odnosov med državama bo začela veljati 20. junija.

• **ANDREOTTI PRIVOLIL V ODPSTOP** — Italijanski premier Giulio Andreotti je privolil, da bo odstopil in tako utrl pot obnovitvi krščansko-demokratsko socialistične koalicije. Za ta korak se je odločil, ker je krščansko-demokratska stranka v nedeljo na kongresu sklenila, da bo morala njegova vlada odstopiti.

• **KOSIGIN NA DUNAJU** — Sovjetski premier Aleksej Kosigin bo 2. julija dopotoval na štiritidnevni uradni obisk v Avstrijo. S kanclerjem Kreiskym se bo pogovarjal o evropski konferenci o varnosti.

• **KONEC POLICIJSKE URE** — Libanonske oblasti so ukinile v soboto policijsko uro, ki so jo bili uvedli minuli mesec zaradi spopadov med Palestinci in libanonsko vojsko.

• **OBRAVNAVA PROTI FASISTOM** — V Rimu se je začela sodna obravnava proti 52 članom neofašistične stranke, obtoženih, da so hoteli obnoviti prepovedano fašistično stranko. Gre za največjo skupino neofašistov, odkar je bil leta 1952 sprejet zakon o prepovedi oživiljanja fašistične stranke diktatorja Mussolinija.

...in domovini

• **DELEGACIJA JLA KONČALA OBISK** — Zvezni sekretar za narodno obrambo Nikola Ljubičić se je na čelu delegacije JLA vrnil z večdnevnega obiska v arabski republik Egipt, Etiopiji, Sudanu.

• **PRIJATELJSKA ČUSTVA DO JUGOSLAVIJE** — Podpredsednik zveznega izvršnega sveta iz zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Minić je po vrnitvi z uradnega obiska v Gvineji in Zaire dejal, da so ga v obeh državah toplo in prijateljsko sprejeli, v čemer se izražajo prijateljska čustva Gvineje in Zaira do Jugoslavije. Se posebej je poudaril, da je v teh dveh državah deležen posebnega spoštovanja in zapuanja predsednik Tito.

• **ZBOR SLOVENSKEGA PIONIRJEV** — V osrčju Pohorja, na Osankarici, je

bil zbor slovenskih pionirjev, na katerem se je zbralo več kot 5000 udeležencev. Ob 30-letnici zgodovinskega boja Pohorskega bataljona je pionirjem spregovoril predsednik republiške konference SZDL Mitja Ribičič. V svojem govoru je Mitja Ribičič tudi pozval pionirje naj s svojimi skromnimi močmi pomagajo zbirati sredstva in tako prisluhnejo želji naše narodne manjšine na slovenskem Koroškem, da bi v Celovcu zgradili kulturni dom.

• **ZACETEK JAVNE RAZPRAVE** — Predsedstvo Zveze komunistov Jugoslavije je dalo v javno razpravo besedilo zasnove za pripravo stališč in sklepov 10. kongresa ZKJ. Tako se je začela večmesečna razprava o vodstvih in organizacijah ZKJ, družbenopolitičnih samoupravnih in predstavniških telesih ter društvih. Skratka, v celotni jugoslovanski javnosti. Razprava bo trajala do spomladi prihodnjega leta, ko bo sklican kongres.

Komentirata
Alojz Ribičič
Stefan Dolejš

ZUNANJEPOLITIČNI PREGLED

V zadnjem obdobju so vse pogostejši sestanki na nivoju šefov držav. Skorajda ni dneva, da bi se na tem ali onem delu sveta ne sestala dva najmarkantnejša predstavnika dveh držav. Taki sestanki vse bolj postajajo praksa v meddržavnem dogovarjanju, zato smo se odločili, da prav temu vprašanju posvetimo poseben komentar.

V vsej pretekli zgodovini, od srednjega veka dalje, so mednarodno politiko vodili zunanji ministri. Tak način komuniciranja so narekovali velike razdalje in nerazvitost prometnih zvez, zaprtost posameznih držav v svoje meje itd. Moderna doba 20. stoletja je doba tehnike in znanosti. To je doba, ki je storila izredno velik korak na področju prometnih zvez, predvsem prometnih sredstev (aviacija), ki vse bolj povezuje svet v celoto. Se več, človek se je odtrgal s tega planeta in odletel v vesolje. Prav zato prihaja do »globalne politike« in »globalne strategije« s strani velesil, do take strategije in politike, ki ima pred očmi celotno zemeljsko oblo.

Pri tako zastavljenih konceptih seveda celotne problematike ne more več obvladovati posameznik, zato so velesile ustanovile za projektiranje svoje zunanje, pa tudi notranje politike posebne štabe znanstvenikov, diplomatov, ekonomistov, inženirjev, vojakov, strategov... skratka strokovnjakov z vseh področij dejavnosti.

Tako ima Sovjetska zveza v takem štabu okoli 3.000 najimennejših znanstvenikov, ki so sposobni projektirati svetovno politiko, ki jo mora voditi SZ.

Ta štab, na primer, projektira politiko SZ v odnosu do Azije, Afrike, Bližnjega Vzhoda, EGS ali ZDA. Tam razmišljajo, ka-

ko širiti socialistično misel. Z znanstvenimi metodami preučujejo režime v Latinski Ameriki z namenom, da bi se začrtale metode in oblike delovanja tudi s temi deželami. Brez dvoma so ravno ti strokovnjaki začrtali mnogo prožnejšo politiko, ki jo vodi SZ v zadnjem času. Opažamo namreč, da Sovjeti zelo tesno sodelujejo z mnogimi buržoaznimi režimi. Vzpostavljajo diplomatske stike, nudijo najrazličnejšo pomoč (grade letališča, bolnišnice, ceste), ob tem razširjajo tudi politično dejavnost, povečujejo število

ki ves čas spremlja politična dogajanja in na posamezne ukrepe republikanske stranke politično reagira ter tako pridobiva glasove za prihodnje volitve. Pentagon pa je stalna institucija, ki sistematično spremlja in preučuje strateški položaj v svetu kot generalštab združenih sil ZDA. V tej največji stavbi na svetu premeljuje najrazličnejše podatke za Kissingerjevo garnituro (garnituro republikanske stranke, ki je sedaj na oblasti), ki pripravlja materiale za dokončne odločitve predsednika Nixona.

men dobivajo tako imenovani »leteči ambasadorji« (Kissinger se v Moskvi pogovarja skoraj s takimi pooblastili kot jih ima sam Nixon).

Kot primer naj omenimo le nekaj sestankov na vrslandskem območju, da bi se sešla na nevtralnem i-hu! Nixon in Pompidou sta se pogovorila o zaostrenih odnosih med EGS in ZDA na področju partnerstva, trgovine, denarništa itd. O vseh teh najpomembnejših vprašanjih so velika razhajanja. Oba državnik sta jih vsaj delno načela,

POTA DIPLOMACIJE

ambasadorjev, ki skrbijo, da se upošteva v kar največji možni meri tudi sovjetski interesi. Ta štab je pred petimi leti programiral bodoči razvoj Evrope in evropskega sodelovanja med državami z različnimi sistemi in družbenimi ureditvami.

Posebno mesto v SZ zavzema njihov generalštab. Le-ta rezultate in analize štaba strokovnjakov dopolni s strateškimi stališči, tako kompletirani predlogi pa prihajajo na delovne mize politbiroja KP SZ. V tem organu so po zadnjem plenumu vsi najodgovornejši ljudje SZ: maršal Grečko, zunanji minister Gromiko, šef policije itd. Predloge tu zadnjikrat preučijo in — odločijo.

Nekaj podobnega najdemo v Združenih državah Amerike, le s to razliko, da ima vsaka stranka svoj štab. Tak štab strokovnjakov vzdržuje tudi opozicijska demokratska stranka,

Atomska doba in vse hitrejši tempo življenja na našem planetu zahtevata izredno hitre reakcije na posamezne probleme v razvoju meddržavnih odnosov in reakcije na konfliktno situacijo kjerkoli na zemeljski obli. In atomsko orožje visi kot Demoklejev meč nad človeštvom in tudi supersile so v nevarnosti pred celotnim uničenjem. Taka situacija sili državnike širom po svetu k stalnim medsebojnim stikom, kajti čestokrat je le na ta način možno nastale konflikte odpravljati. Primer Kube, v katerem sta Kennedy in Hruščov po telefonu od minute do minute reševala atomski spopad, je prav klasičen. Ravno po konfliktu na Kubi beležimo stalen porast medsebojnih dogovorov vlad in šefov držav. Seveda pa predsedniki vlad in med premieri posameznih šefi držav ne morejo vsega opraviti, zato vse večji po-

da bi olajšala pristop k reševanju teh vprašanj, kar je predvideno za letos jeseni, ko bo Nixon obiskal evropske prestolnice. Prve razgovore je imel Nixon s Pompidoujem zato, ker je Francija edina država EGS, ki se je ubranila prodora ameriškega kapitala in je najbolj neodvisna od Združenih držav Amerike. Če bodo te razgovore ocenili za uspešne, bodo verjetno sledili sestanki: Nixon — Heath in Nixon — Brandt. Rezultate pa spremljajo Sovjeti s sestankom Brežnjeva v Washingtonu. Posredno je najavljen tudi že drugi obisk Nixona v Pekingu.

Ti sestanki niso slučajni, temveč jih zahteva varnost posameznih držav. Državniki v medsebojnih kontaktih ugotavljajo, kje so stične točke za mir, kajti svetovnega spopada se bojijo tudi velesile.

SODELUJMO PRI OBRAMBNI VZGOJI

Na nedavni seji predsedstva občinskega odbora ZRVS so kritično pregledali doslej opravljeno delo.

Na šolah so ustanovili aktivne rezervnih vojaških starešin, ki bodo skrbeli predvsem za obrambno vzgojo mladih. Že doslej so posvečali vso skrb delu SLO pri krajevnih skupnostih in v šolah.

Strokovni program je potekal po načrtu. Tako so januarja rezervne starešine opravljali izpite iz programa za leto 1972. Udeležba

je bila skoraj stoddostotna. Februarja so poslušali šest predavanj, spremljanih s filmi. V marcu je bilo prav tako šest predavanj o delovanju partizanskih enot v zaledju. Aprila so izvedli orientacijski taktični pohod. Na seji so sklenili, da bodo za vse tiste, ki iz različnih razlogov niso sodelovali na pohodu, pripravili izpite, ki bodo septembra,

Na seji so prav tako sklenili, da bo odslej izpolnjevanje splošnega programa obveza za vse, ki so vojaški obvezniki. Razveseljivo je, da občinski odbor ZRVS posebej skrbi za mladino in njegovo vzgojo za obrambo naše domovine.

Ob kritičnem pregledu osnovnih združenj pa je le treba zapisati, da se bodo morali ti v prihodnje še bolj organizacijsko utrditi. V jesenskem delu bodo čas uporabili predvsem za organizacijske zadeve.

Občinski odbor ZRVS je zaradi temeljitejšega dela tesno povezan tudi z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in občinsko skupščino.

V. Š.

Zbor obrtnikov preložen

V soboto, 9. junija bi moral biti v Velenju ustanovljen občni zbor združenja samostojnih obrtnikov velenjske občine. Za dnevni red je bilo predvideno poročilo predsednika iniciativnega odbora, izvolitev upravnega in nadzornega odbora ter delegate za združenje samostojnih obrtnikov Slovenije in potrditev pravil združenja obrtnikov. Ker je prišlo le 26 obrtnikov od 112 vpisanih, so zbor zaradi nesklepnosti preložili na jutri, 16. junija s pričetkom ob 18. uri v skupščinski dvorani.

• **SIHANUK OBISKAL JUGOSLAVIJO** — Šef Kambodže in predsednik združenja nacionalne fronte princ Norodom Sihanuk je v soboto prispel na neuradni in prijateljski obisk v našo državo. S predsednikom Titom se je pogovarjal o perečih mednarodnih problemih, še zlasti o tistih, ki neposredno zadevajo prihodnost Kambodže. Govorila pa sta tudi o pripravah na bližnjo konferenco neuvršenih držav v Alžiru.

• **MLADINSKA DELOVNA AKCIJA »SUTJESKA 73«** — V Dolini herojev na Tjentištu se je zbralo 400 fantov in deklet iz večih krajev Srbije, Bosne in Hrvatske, da bi sodelovali pri gradnji ceste od Tjentišta do Ozrena. To cesto, ki bo povezovala dva legendarna kraja, bodo zgradili do 4. julija, ko bo osrednja proslava 30-letnice najtežje bitke v narodnoosvobodilnem boju. Na sliki so brigadirji mladinske delovne brigade na delovni akciji »Sutjeska 73«.

SLOVESNOSTI V OBČINI SLOVENJ GRADEC

Slavnostne seje občinske skupščine so se udeležili predstavniki družbenopolitičnih organizacij, nekdanji borci, odborniki, častni občani, ljudski poslanci in predstavniki JLA. Med gosti je bil tudi predsednik velenjske občine Nestl Zgank.

Koncert delavske godbe Slovenj Gradec pred dvorano kulturno-prosvetnega društva v Sentilju

Svečane akademije in slovesnosti ob 70-letnici mislinjskih gasilcev so se udeležili gasilci iz Velenja

MISLINJA, 10. junija (sv) — Tu je bila sklepna slovesnost ob letošnjem prazniku občine Slovenj Gradec. Ze zgodaj dopoldne so pred domom kulturno-prosvetnega društva v Sentilju zadoneli zvoki slovenjgraške delavske godbe, ob deveti uri pa se je v dvorani začela slavnostna seja skupščine občine Slovenj Gradec, ki so se je med drugim udeležili član republiškega izvršnega sveta Franc Razdevšek, predstavniki družbenopolitičnih in delovnih organizacij slovenjgraške in sosednjih občin ter republiški poslanec Oto Sekavčnik. Med gosti je bila tudi delegacija iz pobratene Gornjega Milanovca.

Slavnostni govor je imel predsednik občinske skupščine Peter Planinšec, dipl. inž. Najprej je obudil spomine na hude boje Pohorskega bataljona in XI. SNOUB Milana Zidanška, ki je nadaljevala izročilo borcev Pohorskega bataljona. »Mnogo naših občanov je sodelovalo v NOB po vsej Sloveniji. 330 jih je za svobodo žrtvovalo življenje. Padli so za svojo zmagajo, za naš lepši dan, za našo socialistično domovino. Z veliko hvaležnostjo se zato spominjamo vseh teh junakov, ki v našem spominu ne smejo nikoli zbledeti in v naših sreih ne smejo zamreti. Vedno se moramo zavedati, da bolj ko raste in se bogati naša socialistična domovina, lepši in veličastnejši mora biti tudi spomin na njih.« Spomin na padle junake so pačistili z enominutnim molkom, delegacija občinske skupščine in zveze borcev pa je odnesla venec na grob padlim na pokopališču v Sentilju.

Zatem je slovenjgraški župan spregovoril o gospodarskih uspehih in prihodnjem razvoju občine. Poudaril je, da je gospodarstvo lani doseglo pomemben napredek in zadovoljive rezultate. Delitev dohodka je usklajena, majhna odstopanja pa so še vedno glede delitve osebnih dohodkov. V občini je zaposlenih nekaj manj kot 4.200 ljudi. Dohodek organizacij je lani porastel za 23 odstotkov, osebni dohodki so bili višji prav tako za 23 odstotkov, medtem ko so se skladi povečali za 9 odstotkov. Kljub temu pa Slovenj Gradec še vedno zaostaja za razvojem v republiki. V zvezi s tem je podčrtal, da je še vedno premalo vložnih sredstev v obnovo in modernizacijo in s tem za razširitev zmogljivosti.

Drugi problem, ki tare Slovenjgradčane, je vprašanje kmetijstva. V občini je precej ostarelih kmetov, največ v višjih predelih. »Vseskozi so sodelovali v NOB. Zato je danes še večja naša dolžnost, da tudi njim pomagamo ustvariti našim razmeram ustrezne življenjske pogoje.«

Velike razvojne možnosti se občini odpirajo na področju turizma, ki prav zadnja leta dobiva vse večji razmah.

Pomembne rezultate beležijo na negospodarskem področju. Še zlasti po lanskem uspešnem referendumu, ko so občani dokazali, da jim ni vseeno, kakšne bodo vzgoja, izobraževanje, kulturno zdravstvena raven mladih. Tako že gradijo šolo v Smartnem, kjer zdaj pouk poteka kar v treh izmenah. Na Stibuku raste nov objekt Ekonomskega šolskega centra, kjer bo 15 učilnic, 8 kabinetov, prva telovadnica v občini in bazen. Pred kratkim so odprli nov interni oddelek z 80 posteljami ter najmodernejši laboratorij.

Slovenj Gradec je zelo znan še po kulturno-umetniški in prosvetni dejavnosti.

V občini aktivno deluje 8 kulturno-prosvetnih društev z več kot 700 člani. Poleg tega ima Slov. Gradec s svojo 800-letno tradicijo tudi pomembne poklicne in kulturne ustanove; med njimi knjižnico, glasbeno šolo, umetnosti paviljon, muzej ljudske revolucije idr. Vendar vse te ustanove zaradi pomanjkanja denarja, zlasti za investicije, ne morejo v celoti razviti svojih programov in dejavnosti.

Predsednik se je v svojem govoru dotaknil tudi integracijskih procesov v dolini: Dejal je, da bosta kmalu stopila pod isto streho Gozdno gospodarstvo in Lesno industrijsko podjetje. Partnerja za združitev išče tudi nova »Oprema« z željo, da bi tudi ta kolektiv hitreje krenil naprej. V naslednjem petletnem obdobju predvidevajo, da bo družbeni proizvod na leto rasel po stopnji 18,7; tako da bi po petih letih dosegli slovensko poprečje.

Ob koncu je predsednik slovenjgraške občine dejal: »Občani naše občine bomo vedno čvrsto podpirali našega dragega predsednika Tita v stremljenju, da odločajo narodi sami o svoji usodi, da zakon najmočnejšega nadomesti spoštovanje, da mora rasti ljubezen do sočloveka ne glede na raso in mišljenje. Zato smo lahko ponosni, da smo ustvarjalci in nosilci naprednih idej. To nam dviga moč in mednarodni ugled.«

Potem ko je še enkrat čestital občanom ob njihovem prazniku, dosedanjem delu ter jim zaželel obilo uspehov in socialistične rasti v prihodnje, so podelili tovarni Gorenje-Fecro letošnjo občinsko nagrado za uspehe, ki jih je kolektiv dosegel v zadnjem času. Mislinjsko gasilsko društvo, ki letos slavi visok jubilej 70-letnico obstoja, je dobilo posebno občinsko priznanje za zasluge in uspehe pri njihovem dosedanjem delu. Gromko navdušenje in ploskanje pa se je razleglo po dvorani, ko je tovariš Jože Potočnik v imenu sveta za šolstvo, kulturo, prosveto in telesno vzgojo pri skupščini občine Slovenj Gradec prebral sklep, da ob letošnjem prazniku prejmeta »Vrunčevno nagrado« zakonca profesorja Ana in Stanko Hribnik.

Po končani slavnostni seji, ki so jo združili s kulturnim programom, so vsi udeleženci krenili po novi asfaltirani cesti na prav tako novo športno igrišče. Tam je že bilo zbranih veliko občanov. Niso hoteli zamuditi mimohoda gasilskih enot v svečanih oblekah, ki so jih krasila mnoga odlikovanja. Gasilcem so se pridružili še športniki — od kolesarjev do smučarjev, lovci, pionirji in tudi najmlajši — cicibančki. Prelep je bil pogled na strumen korak udeležencev parade, na čelu katere sta dva pionirja nosila velik gasilski grb z napisom: 70 let Gasilskega društva Mi-

slinja. Ko so se vse enote zvrstile na prostor pred slavnostno tribuno, je poveljnik gasilske zveze in komandant parade Ivan Logar predal raport županu Petru Planinšču in začela se je proslava. Predsednik krajevne skupnosti Mislinja Ivan Golob je uradno predal namenu dve pomembni pridobitvi za kraj: športno igrišče in asfaltirano cesto od Sentilja do Mislinje.

Nova črna prevleka je dolga 1.700 metrov. Za asfalt, ki ga je potegnil Komunalno obrtni center Velenje, so zbrali 520 tisoč dinarjev. Nekaj denarja so prispevali prebivalci sami s samoprispevkom, nekaj pa delovne organizacije. Ivan Golob se je še posebej zahvalil tistim občanom, ki so se kar dvakrat nesebično in solidarno odločili za krajevni samoprispevek ter s tem pripomogli za lepši in boljši napredek in urejenost samega kraja.

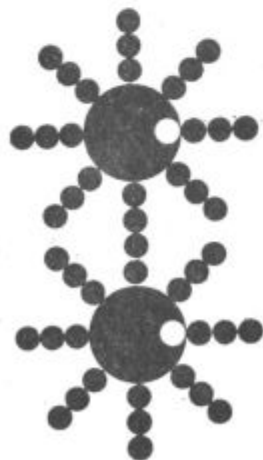
Obnovljeno in asfaltirano športno igrišče je prav gotovo poleg dobrega šolskega uspeha najlepše darilo mislinjskim šolarjem ob koncu šolskega leta. Tako se jim je izpolnila dolgoletna želja, da bodo lahko imeli telovadbo, športna tekmovanja na lepem in sodobno urejenem igrišču. Seveda bodo tudi drugi mladi in zakaj ne tudi starejši na tem prostoru koristno zapravljali prosti čas.

Za ureditev igrišča so v Mislinji zbrali 95 tisoč dinarjev. Starši in mladina so prispevali 20 tisoč dinarjev, na pomoč pa sta priskočila tudi gozdarski in lesnoindustrijski obrat ter telesnovzgojno društvo »Partizan« Mislinja, ki je primaknila 10 tisoč dinarjev. Največ pa je prispevala delovna skupnost osnovne šole narodnega heroja Rada Iršiča. Poleg denarja je bilo vloženega tudi veliko udarniškega dela učencev in mladincev.

Da so mislinjski šolarji resnično zelo hrepeneli po novem igrišču, so pokazali že na sam dan otvoritve. Nanj so privlekli nekaj blazin in gredo ter pokazali, da so se kljub slabim pogojem za telovadbo veliko naučili. Z nastopom so obljubili, da se bodo še več.

Na slavnostno tribuno je stopil preds. občin, gasilske zveze Franc Turičnik ter v imenu republiške gasilske zveze podelil najvišje odlikovanje mislinjskim gasilcem — »Zvezdo 1. stopnje«. Visoka odlikovanja za dolgoletno in požrtvovalno delo so dobili tudi Jože Zajc (odlikovanje 2. stopnje), Rado Florjak in Milan Perša pa odlikovanji 3. stopnje. Občinska gasilska zveza je za vestno in plodno delo v društvu podelila diplome Malčki Flogl, Ludviku Kreblu in Pavlu Založniku. Maks Još pa je prejel diplomu za 40-letno delo v gasilskem društvu. Za dolgoletno aktivno in sedanje požrtvovalno delo so podelili diplome tudi predsedniku GD Mislinja Maku Krizevniku, Miroslavu Tisnikarju, Slavku Jeseničniku, Pavlu Repcu, Alojzu Turjaku, Antonu Pungartniku in Frančku Odru.

Sledil je še lep kulturni program in slovesnosti ob letošnjem prazniku občine Slovenj Gradec so bile sklenjene. Vsi so se razšli z željo, da bi naslednjega kronali še z večjimi delovnimi uspehi.

VI, TOMBOLA IN VAŠ USPEH

Vaš uspeh na tomboli bo odvisen od dobrega počutja. Zato pridite v Velenje nekaj ur prej in si privoščite partijo mini golfa ali kegljanja. Po dobrem obedu boste pripravljene za tombolo.

Po končani tomboli si oglejte še barski spored v nočnem lokalu hotela »Paka«. Storitve hotela Paka in restavracije Jezero so vam na voljo.

Zelimo vam prijetno bivanje v Velenju.

VABI VAS GOSTINSKO PODJETJE
PAKA VELENJE

**hotel
paka**

VELENJSKA GIMNAZIJA V RIMU

Gimnazijca Jože Hudales in Vlado Verbič sta v maju šla na potovanje po Italiji. Oglevala sta si večja mesta in zgodovinske spomenike. Njun cilj pa je bil obisk organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) v Rimu. Vsekakor je bilo njuno potovanje zanimivo, zato sem ju prosila za razgovor. Pokazala sta mi diapozitive, ki sta jih prinesla s seboj, pogovor v FAO pa sta imela posnet na magnetofonskem traku.

• KAKO STA PRIŠLA NA ZAMISEL, DA OBIŠČETA RIM IN FAO?

Vodilo za to je bilo najino zanimanje za probleme organizacije OZN, za probleme človeštva sploh in seveda zanimanje za politiko. Poleg tega pa je Rim mesto turističnih znamenitosti in vredno ga je obiskati.

• SO VAJU V FAO TAKOJ SPREJELI?

Nobenh težav nisva imela, čeprav pisma z najino prijavo zaradi stavke poštarjev niso prejeli. Takoj, ko sva se javila pri vratarju, naju je ta peljal k direktorju biroja za informacije in tisk — Tosbathu. V biroju zbirajo podatke o številu kmetij, koliko in kakšni ljudje delajo na njih; kakšni so odnosi med dninarji in lastniki kmetij.

• O ČEM JE POTEKAL RAZGOVOR?

Najprej sva izvedela nekaj o zgodovini organizacije in o problemu naraščanja prebivalstva. Naraščanje je vedno večje, razvoj kmetijstva pa ne poteka vzporedno temu. Človeštvo bi lahko to rešilo z izkoriščanjem nerodovitnih področij in morja. Govorili smo tudi o vplivu monetarne krize na FAO in posledicah v nerazvitih državah; o financiranju organi-

zacije in njenih pomožnih organih. Seveda nama je Tosbath pripovedoval tudi o svojem obisku na Kitajskem.

• KAJ PA JEZIK?

Pogovarjali smo se v angleščini in kar dobro smo se razumeli.

• IN KAKŠNE VTISE STA ODNESLA IZ ITALIJE?

Lahko rečeva, da lepe. Ljudje so bili prijazni. Opazila pa sva, da imajo nekoliko drugačen način življenja kot mi. Najbolj nama je bila všeč cerkev Sv. Petra, pa tudi Vatikanski muzej, Kolosej. Imela pa sva veliko premalo časa, da bi si vse dobro ogledala.

• KAM MISLITA SE POTOVATI?

Najina največja želja je, obiskati Zenevo.

Čas je kar prehitro minil in posloviti smo se morali. Mislim, da sta fanta na tem potovanju prijetno združila s koristnim.

M. VOVK

LETOŠNJA VRUNČEVA NAGRAJENCA

V Slovenjgraški občini vsako leto ob občinskem prazniku podelijo »Vrunčeva nagrada« zasluznim delavcem, zavodom, organizacijam in društvom za izredne uspehe in prizadevnost na vzgojno-izobraževalnem, kulturno prosvetnem in telesno-vzgojnem področju. Letošnja nagrajenca sta bila zakonca profesorja Ana in Stanko Hribernik.

Prof. Ana Hribernik se je rodila leta 1915 v Ljubljani v napredni slovenski družini. Po končani osnovni šoli in gimnaziji v Kočevju je nadaljevala šolanje na filozofski fakulteti. Zaradi napredne usmerjenosti leta 1940 po diplomni ni dobila delovnega mesta. Zato se je med italijansko okupacijo preživljala s poučevanjem. Po osvoboditvi se je zaposlila najprej v Zagorju ob Savi, kjer je delovala tudi v družbenopolitičnem življenju. Leta 1947 so jo premestili na gimnazijo v Škofji Loki, kjer se je začela njena skupna pot s sedanjim možem prof. Stankom Hribernikom.

Prof. Stanko Hribernik je bil rojen leta 1910 v Črešnjevcu pri Slovenski Bistri-

ci v učiteljski družini. Ko je obiskoval gimnazijo v Mariboru, je postal član Sokola in skavtske organizacije. Tudi kot študent je bil politično zelo aktiven. Sodeloval je v Akademskem društvu Triglav, kjer se je prvič seznanil z marksistično miselnostjo. To je bil čas, ko je delal med napredno usmerjeno mladino. Zaradi svoje napredne usmerjenosti je bil večkrat aretiran in pri vodstvu akademskega društva prišel na spisek nezanesljivih. Po napadu fašistične Nemčije na Jugoslavijo se je

vklučil v terensko organizacijo OF. Vendar so ga fašisti aretirali ter kasneje prepeljali v Dachau, kjer je dočkal svobodo.

V Mislinjsko dolino sta zakonca Hribernik prišla pred 20 leti. Prof. Ana je bila v vzgojno izobraževalnem delu vse do upokojitve. Pri svojem delu je bila vestna požrtvovalna in temeljita. V pouk je znala s poslušom vnašati duh socialističnega patriotizma.

Njeno prizadevanje je našlo plodna tla tudi v razrednih skupnostih v literarnem krožku in krožkih za slovenski in angleški jezik. V učiteljskem zboru je bila spoštovana, do učencev pa dosledna in pravična.

Njen mož Stanko je po osvoboditvi ostal v vrstah pedagoških delavcev. Nje-

govo delo je seglo tudi izven učilnic in šolskih stavb. Svoje pedagoško in družbenopolitično delo je nadaljeval in oplajal tudi v Slovenj Gradcu, v Mislinjski, v Koroški pokrajini. Bil je predsednik aktiva tujih jezikov v Koroški regiji, predsednik sveta za šolstvo in kulturo pri občinski skupščini Slovenj Gradec, glasbenik v nekdanjem slovenjgraškem orkestru, organizator mnogih proslav in prireditev, soustanovitelj taborniškega odreda, sekretar osnovne organizacije ZK, itd.

Za svoje vsestransko in plodno delo je prejel mnoga priznanja, med njimi: medaljo dela, orden dela s srebrnim vencem, orden zaslug za narod s srebrno zvezdo, srebrni znak — priznanje OF, zlati znak zveze tabornikov Slovenije in še bi lahko naštevali.

Za vso njuno plodno pedagoško in izvenšolsko dejavnost sta zakonca Hribernik prejela še eno priznanje.

Iskrene čestitke tudi uredništvo Našega časa.

Vrunčeva nagrajenca Ana in Stanko Hribernik

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE

VELENJE

razglašča več prostih delovnih mest za učence trgovske in gostinske stroke

- 25 učencev v trgovini (mešana stroka)
- 4 učence v mesarstvu
- 3 učence v gostinstvu

Vsi interesenti naj pošljejo svoje prošnje na upravo trgovskega podjetja ERA Velenje, Jenkova 6. K prošnji naj priložijo zadnje šolsko spričevalo in mnenje šole.

Tritisoč kilometrov po Jugoslaviji

Komaj smo si malo ogledali lepo moderno mesto, ki ima velike zelene površine, mnogo parkov in daje vtis prave republiške prestolnice, smo že drveli naprej. V bližini izvršnega sveta se nam je nasmejalo srce, ko smo zagledali zastopstvo Gorenja iz Velenja. V glavnem smo se predstav-

Vlado Valenčak

ljali, da smo iz Velenja nar kaj ljudje niso reagirali. Če smo dodali Velenju še Gorenje so takoj vedeli, od kod smo doma.

Potujemo z velikim tempom. Prehiter je, da nam bi dopuščal užitek in naravi in dovolj časa za ogled narodnih običajev, kulturnih spomenikov, spomenikov revolucije, ki je tako kompleksno zajela vse narode Jugoslavije. V nekaj dneh smo prešli Srbijo, Kosovo, Makedonijo in že smo na pol poti preko Črne gore. Vsi omenjeni predeli naše

domovine so polni kulturnih in zgodovinskih znamenitosti. Kosovo je zibelka stare srbske države, da ne govorim o Črni gori, ki vsa prepletena z obeležji iz časov boja proti Turkom, Avstrijcem in končno iz NOB. Ta bivša mala državnica na Balkanu je simbol balkanskega odporiškega duha, ki ga občuduje vsa Evropa.

Potujemo s sodobnim tempom. Zaradi krasnih avtocest tudi po 140 kilometrov na uro. Živimo pa polzevo kulturno življenje. To je paradoks današnjega časa.

Vrnimo se v naš avtokamp v Titogradu. Lepo je urejen. Zvečer sva šla s hčerko v restavracijo, ki je v bližini. Sem se hodijo Titograščani hladiti, ker je izven mesta. Restavracija ima gotovo okoli tisoč stolov. Vse je bilo polno. Morala sva prisesti dvema Črnogorkama zrelih let in takoj sta se zapletli z nama v pogovor. Obe sta sorodnici prvoborcev. Ena od njiju je bila po vojni dvajset let v Vojvodini ali se je pred leti spet vrnila v Titograd. Ima kravo in prodaja mleko restavraciji. Druga je garderoberka v nekem hotelu v Titogradu.

Še vedno čaka ženina in pričakuje, da bo ta problem rešila takrat, ko bo šla v pokoj in si še zadnji hip našla moža, ki naj bi bil tudi v penziji. Potem bosta skupaj potovala po Jugoslaviji. Tudi natakari je bil v Vojvodini. Tam se je rodil kot otrok črnogorskih priseljencev. Sedaj je spet doma. Izgleda, da se vsi Črnogorci radi vračajo v svojo ožjo domovino.

Drugo jutro, ko smo popravili avtomobil, smo ob kavici v Gradski kavarni pripravili načrt za nadaljnjo pot. Natakarica nas je nagovorila v čisti ljubljansčini. Bila je namreč tam sedem let in pravi, da ji je žal, da tam ni ostala. Pravi, da smo Slovenci bolj nežni od Črnogorcev.

Kljub temu, da ima Titograd široke avenije, mnogo zelenja, je vendar tu hudo vroče.

Mimo Skadarskega jezera smo se spustili proti Petrovcu. Skadarsko jezero je zelo slikovito, vendar na svojih obalah, vsaj to kar smo videli, zelo močvirnat. Nikjer še nismo videli tolikšnih površin lokvanjev. Drugi del obale pa je strašno skalnat in nedostopen. Tu ni prostora ne za kopa-

nje in ne za kampiranje.

Po tem predelu in ob črnogorskem primorju smo srečali veliko število albanških tovarnjakov, kar kaže, da se je trgovina med Albanijo in Jugoslavijo uspešno razvila.

V Petrovcu smo se ustavili in v bližnjem kopališču shladili titograjsko vročino. Pesek ob obali je vroč, da komaj hodiš po njem. Morje je sinjmodro in čisto. Za nas, ki smo navajeni istrskih skal, je bila obala nekaj novega. To kopališče je v zalivu, kjer je dom vojaških vojnih invalidov in sem se počutil kot doma.

Iz Petrovca, ki se je v staroavstrijskih časih imenoval Lastva, smo nadaljevali svojo pot po črnogorskem primorju. Ustavili smo se v Budvi, mimogrede smo videli Sv. Stefan, ki je znan le za globoke žepe.

Budva je naselje že od 4. stoletja pred našim štetjem. Prej grško in romansko in šele od 15. stoletja slovansko. To je cenjeno letovišče, kjer smo si ogledali zanimiv pomorski muzej. Nasproti muzeja smo v lepo urejeni gostilni Beograd obsedeli zaradi zgovornega beograjskega gostilničarja, ki je služil vojsko v Sloveniji.

Iz Budve smo prišli v Kotor, mesto stisnjeno v staro obzidje pod trdnjavo sveta-

ga Ivana. Kotor je imel včasih svojo mornarico. Tudi to mesto je postalo slovansko šele v 15. stoletju.

Okolica Kotora je postala moderno turistično naselje z mnogimi novimi hoteli. Od tu se vzpenja slovita cesta s 25 serpentinami pod Lovčev na Cetinje. Nikjer ob Jadranu pa ni tako pestra vegetacija kot v Kotoru. Oleandri kot drevesa. Limone, pomaranče, palme in še kup eksotičnih rastlin.

Iz Kotora smo prišli preko Perasta, Risana in Zelenice v Igalo, kjer smo kampirali.

Risana je najstarejše mesto v Boki, ki so ga ustanovili Iliri. Mesto je dalo zavetje ilirski kraljici Teuti pred Rimljani. Porušili so ga Tataři, Saraceni in Turki. V bližini Igala je lep avtokamp. Zgrajen po vseh sodobnih principih teh sodobnih naselij. Imenuje se »Boka«. V sezoni prespi tukaj nad deset tisoč turistov. Trta dela senco avtomobilom. Imajo tri umivalnice s sanitarijami, frizidersko službo, kjer lahko uskladiščiš pokvarljivo robo v posebnih boksih. Vse je v redu, razen vode, ki jo zmanjka. Zaradi tega zvečer ne dobiš več kave v restavraciji in tudi sanitarije imajo prehud duh. Pravijo, da bodo to drugo leto ugodno rešili, ko bodo dobili no-

ve vodovodne kapacitete. Kamp »Boka« je tudi že pretesen in sedaj na hitro odkupujejo zemljo v sosesčini in tam tudi nastanjajo provizorično naše moderne nomade.

Ob črnogorskem primorju rastejo avtokampi kot gobe po dežju. Na zemljevidu jih je le desetina, medtem ko jih je na terenu mnogo več. Oblasti se namreč strogo prepovedale divje kampiranje in tudi kampiranje pri kmetih. Kmetje, ki se te prepovedi ne držijo, morajo plačati visoke globe. Prav zaradi tega je kampov vedno več. Niso pa vsi dobro urejeni. Novi kampi pač še ne prenesejo velikega pritiska turistov.

V kampih smo srečevali predstavnike vseh evropskih nacij. Iz Igala smo se odpeljali v Hercegovno, Cavtat in končno v Dubrovnik. Že v Igalu je ponoči močno deževalo in slabo vreme nas je spremljalo vse do doma.

Hercegovni ima isto podnebje kot Nica na francoski Rivieri. S severa ga ščiti planina Orjen, a na jug je odprt proti Sredozemlju. Tu raste celo poprovec in dozorevajo pomaranče. Mesto je ustanovil bosanski kralj Tvrdko I. 1382. leta kot protiutež Dubrovniku.

DALJE PRIHODNJIČ

RAZGOVOR V PETEK

S profesorjem glasbe in pevovodjem dekliskega pevskega zbor na gimnaziji Ivom Marinom smo imeli kratek razgovor, na katerega smo ga med drugim povabili tudi zaradi velikega uspeha, ki ga je njegov zbor dosegel na mednarodnem pevskem festivalu v Celju. Tu je dekliski pevski zbor z gimnazije osvojil prvo mesto in dobil zlato plaketo.

NC: Kako dolgo že obstaja pevski zbor in koliko let ga vodite vi?

I. Marin: Naš dekliski pevski zbor na gimnaziji obstaja že sedmo leto in vseh sedem let sem že tudi jaz z njimi.

NC: Kako z zborom delate?

I. Marin: Zbor naštudira vsako leto nov repertoar, ki obsega dvajset pesmi. Zdaj delamo skupno s celjskim dekliskim pevskim zborom. Naš zbor je imel že šest koncertov. Od kar tesneje sodelujemo s celjani, pa imamo vsako leto 25. aprila koncert pri nas v Velenju, v Celju pa 9. maja.

NC: S kakšnimi težavami se srečujete?

I. Marin: Bistvenih težav ni. Težava je le v tem, ker nas vsako leto pevke, ki so že vpeljane in dobre, po maturi zapuščajo, prihajajo pa nove, ki jih je zopet treba uvajati. Toda to doleti vsako leto vse zbere tudi drugod. Naš zbor je v primerjavi z drugimi tudi zelo maloštevilen, saj ima le petinštirideset pevk.

NC: Kako pa ste zadovoljni s svojimi pevkami in njihovim petjem?

I. Marin: Lahko bi rekel, da sem zelo zadovoljen. Vsako leto se namreč občuti kakovostna rast petja in to je zelo velika prednost, pa tudi prednost pred drugimi, številnejšimi zbori. Da zbor lepo uspeva, je po vsej verjetnosti vzrok tudi v tem, ker vse temelji na prostovoljni bazi. Prvo leto je bilo petje namreč obvezno.

NC: Postavili bi vam tudi vprašanje, kje je vaš

zbor že imel nastope in kje še misli sodelovati?

I. Marin: Vsako leto obvezno sodeluje na republiški reviji v Zagorju ob Savi, kjer se potem izbirajo kandidati za festival v Celju. Gostovali pa smo tudi v pobrateni Vrnjački Banji, v Slovenj Gradcu, večkrat v Celju in Velenju. Letos pa nas je mednarodna zveza mladine povabila v Nemčijo, kjer bi imeli koncert v Esslingenu. Vprašanje je, če bomo imeli dovolj denarnih sredstev, da se bomo temu povabilu odzvali.

NC: Tovariš Marin, ali je zbor poleg letošnje zlate plakete dobil še kakšno drugo priznanje?

I. Marin: Zbor je poleg letošnje zlate plakete dobil pred dvema letoma tudi srebrno plaketo in to prav tako v Celju na mednarodnem mladinskem festivalu. Če pogledamo razmeroma kratko časovno obdobje, ki je od takrat pa do danes preteklo, vidimo, da je kvaliteta petja res zelo porasla.

NC: In za konec naj vam postavimo še eno vprašanje. Ali se katera od pevk, ko zapustijo šolo in s tem tudi vaš zbor, potem še naprej ukvarja s petjem?

I. Marin: Lahko rečem, da petja ne zapustijo. Pet pevk, za katere vem, poje danes v akademskem pevskem zboru, pol profesionalno pa jih nekaj poje v komornem zboru na RTV Ljubljana. Vem samo za tiste, ki se mi tudi po izstopu iz šole javijo, vendar se mi zdi to, kar sem navedel, dovolj za kvaliteto petja naših pevk.

Maja smo bili dijaki in profesorji velenjske gimnazije na prijateljskem obisku v Vrnjački Banji.

Ze lansko leto sta občini Vrnjačka Banja in Velenje sprejeli odlok o pobratenuju in medsebojnem sodelovanju. Korenine prijateljstva segajo v čas druge svetovne vojne. Takrat so fašisti izselili mnoge slovenske družine v Srbijo. Srbsko prebivalstvo jim je nudilo svoje domove in bratsko pomoč, tako da so se ob koncu vojne lahko vrnile nazaj v Slovenijo. V znameniti Popinski bitki so sodelovali tudi naši borci in starejši ljudje se spominjajo Vlada Valenčaka, ki je bil takrat ranjen.

Ob pobratenuju občin je prišlo tudi do pobratena gimnazij. In namen našega obiska je bil tudi ta, da se seznanimo in izmenjamo mnenja z našimi vrstniki v Vrnjački Banji.

Na pot smo šli z avtobu-

som. Vožnja je bila sicer dolga, a nikakor ne dolgočasna. Ze nekaj kilometrov pred Vrnjačko Banjo smo lahko brali napise: Dobrodošli! Ko smo prispeli, pa nas je pozdravilo številno prebivalstvo. Od tistega trenutka dalje smo bili njihovi gostje in njihova edina skrb. Po slovesnosti ob dnevu mladosti, sta se športni ekipi gimnazij pomerili v rokometu. Kdo bi štel gole vsi so navijali za naše fante.

Pozno zvečer smo se odpravili na domove naših gostiteljev. Gimnazijci so vsak svojega gosta — kot brata, peljali domov. Težko si je predstavljati gostoljubje, ki smo ga bili deležni pri družinah v naslednjih dneh.

Na uradnem obisku v gimnaziji nas je pozdravil

ravnatelj. Dobili smo spominska darila, ki so jih izdelali učenci sami, nato pa nas je sprejel še predsednik občine. Seveda nista manjkala zakuska ter izlet. Ogladali smo si samostana Žičo in Ljubostinje, Maturško Banjo ter polnilnico mineralne vode. Naš dekliski zbor pa je nastopil skupaj z njihovim mešanim zborom. Nastopu so prisostvovali vsi politični in družbeni predstavniki njihove občine.

Mislil, da ni odveč, če povem nekaj o Vrnjački Banji. To je najbolj obiskano jugoslovansko turistično mesto in največji zdravstveni center. Veliko številno sodobnih zdravstvenih ustanov, udobnih hotelov in sob po domovih, omogoča sprejem gostov preko celega leta. S 15.000 posteljami je to drugo največje letovišče po številu nočitev v Evropi. V Vrnjački Banji

je več kot 60 hektarov lepo urejenih in negovanih parkov z raznovrstnim drevjem in cvetjem ter vrele tople in hladne mineralne vode.

V prijetnem okolju in med prijaznimi ljudmi je čas čisto prehitro mineval. Poslovili smo se z besedami: nasvidenje v Velenju. V znak pozornosti so nas z osebnimi avtomobili spremljali več kot 100 kilometrov.

Na poti domov smo se ustavili v čudovitem mavzoleju na Oplencu, kjer so mozaiki najlepših fresk. V Kragujevcu smo na grob padlih dijakov položili venec. Nemci so v enem dnevu ubili okoli 7000 prebivalcev Kragujevca, prizanesli niso niti dijakom. Sredi pouka so vdrli v učilnico in cel razred odpeljali na strelišče. V spomin na to kruto dejanje je postavljen spomenik, ki predstavlja zlomljena krila. Nazadnje pa smo si ogledali spomenik neznanemu junaku na Avali in glavno mesto — Beograd.

Iz Vrnjačke Banje smo odnesli mnogo lepih vtisov. Presenetila nas je prijaznost in iskrenost srbskih ljudi. Sodelovanje med občinama in posebno gimnazijama pa bo odslej še trdnjše. Bratje iz Vrnjačke Banje nam bodo vrnilo obisk ob občinskem prazniku — 8. oktobra. Vsi želimo, da bi se v našem mestu najlepše počutili in da bi jim lahko vrnilo vsaj delček gostoljubja in prijaznosti, ki smo ju bili deležni pri njih.

M. VOVK

Velenjčani med svojimi gostitelji v Vrnjački Banji

profil

So ljudje, ki radi delajo za mlade. Med njimi je tudi Dragica Kresnik. Mnogo korakov je že naredila za mlade in izrekla zanje mnogo lepih besed. Pogovor z Dragico Kresnik, ki je predsednica društva za pomoč duševno nezadostno razvitih oseb v občini Velenje, je tekel takole:

• Kakšna je bila vaša dosedanja življenjska pot?

Rojena sem bila leta 1933 v Sentjurju pri Celju. Prvi razred osnovne šole sem končala v rojstnem kraju, nato sem bila 1941 skupaj s starši internirana na Hrvaško, kjer sem končala osnovno šolo. Mater sem zgubila z enajstimi leti, očeta pa s petnajstimi. Po vojni sem nadaljevala študij na celjskem učiteljskišči, zatem pa sem deset let službovala v Ravnah na Koroškem. V tem času sem delala v različnih društvih in končala izredni študij na pedagoški akademiji — smer defektologijo. Leta 1964 sem prišla v Velenje in se zaposlila na posebni osnovni šoli, kjer sem še sedaj. Poleg redne službe pa delam še v društvu prijateljev mladine in sindikatu, sem pa tudi predsed-

nica občinskega društva za pomoč duševno nezadostno razvitih oseb.

• Kaj vas je vzpodbudilo za delo z duševno nezadostno razvitimi osebami?

Za to delo me je pritegnila želja, da bi čimveč ali vse učence, ki končujejo

delom pripomogla duševno prizadetim osebam k lepšemu in srečnejšemu jutrišnjemu dnevu. Pri sprejemanju te naloge pa sem upala, da pri delu ne bom osamljena. V delo je vključenih več sodelavcev, ki zavzeto pomagajo reševati težave duševno nerazvitih oseb v naši občini.

DRAGICA KRESNIK

• Kaj vas pri delu najbolj razveseljuje?

Zlasti razumevanje ljudi in vodilnih delovnih mestih v podjetjih, saj učin-

posebno osnovno šolo, zaposlili na takšnem delovnem mestu, kjer bi si zagotovili osnovne materialne dobrine za življenje in kjer bi se počutili srečni in nam enakovredni člani naše družbe.

• Ali radi opravljate to predsedniško funkcijo?

Rada sem predsednica tega društva, saj me spremlja prijeten občutek ob nudenju pomoči potrebnim osebam tudi na terenu, katere je narava prizadela v tolikšni meri, da ne morejo niti obiskovati posebno šolo ali se vključiti v ustrežne zavode.

• Zakaj ste sprejeli to odgovorno nalogo?

Zanjo sem se odločila z upanjem, da bom s svojim

kovito pomagajo reševati probleme zaposlovanja duševno manj razvitih oseb. Se bolj pa sem srečna ob nasmejanih obrazih otrok, katerim lička žarijo, ko sprejemajo nova oblačila, ob novem letu pa še paketič slaščic.

• Kakšne so naloge vašega dela?

Moje naloge so, da spremljam življenje prizadetih, zbiram denar za materialno pomoč duševno prizadetim, ki so obenem še socialno ogroženi. Skupno s socialnim skrbstvom nudimo denarno pomoč ogroženim družinam priložnostno, zlasti v zimskih mesecih. O svojem delu poročam v lokalnem časniku, s čemer obveščam o izkoriščanju sredstev, katera prispevajo. Društvo tudi delno krije stroške pri oddaji težjih primerov v ustrežne zavode.

• Kakšne bodo bodoče naloge društva?

Naše naloge se v prihodnje bistveno ne bodo spremenile. Dominantna naloga bo še vedno zaposlovanje.

Milena Stajner

KLEPARSTVO VODOVOD ŠOŠTANJ

razpisuje prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE (ni reelekcija)

Pogoji:

- da ima višjo izobrazbo ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj ali
- ekonomsko ali njej sorodno šolo in 8 let delovnih izkušenj.

Osebnih dohodki so določeni s pravilnikom o delitvi osebnih dohodkov.

Ponudbe pošljite v 15 dneh od dneva objave razpisa Komisiji za sprejem in odpust delavcev Kleparstvo-vodovod Šoštanj. Stanovanja ni.

KDO NAJ VZDRŽUJE KULTURNE DOMOVE

V soboto je bil v Smartnem ob Paki plenum občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij, na katerem so sodelovali predstavniki prosvetnih društev iz velenjske občine. Najprej je predsednik ZKPO Stane Zula pozdravil vse navzoče, ki jih je bilo okoli trideset, nato pa je tajnik Vinko Šmajš poročal o delu in spregovoril tudi o težavah, s katerimi se srečujejo.

Celotno delo svetov ZKPO Velenje je potekalo v šestih sosvetih, in sicer: v glasbenem, klubskem, folklornem, dramskem, likovnem in gospodarskem. Vsi sosveti so svoj delovni program, ki so si ga zastavili, že tudi začeli izvrševati in nekateri so ga že več kot polovico tudi realizirali. Delo je torej bilo zadovoljujoče in vse prireditve, ki so jih posamezni sosveti priredili, so lepo u-

spele. Ko je tajnik Vinko Šmajš končal s poročilom, je predsednik Stane Zula pozval predstavnike prosvetnih društev, naj poročajo o svojem delu. Kot se je dalo razbrati iz njihovih poročil, imajo vsa društva skoraj iste probleme. Prvi problem, ki jih tare so težave s prostori, drugi problem pa je, kot vsepovsod, denarna sredstva. Kulturno društvo v Senti-lju naj bi celo izgubilo svoj dom, ker nimajo sredstev za vzdrževanje.

Na ta njihov problem je odgovoril Stane Zula in povedal nekaj besed o vzdrževanju kulturnih domov. Vzdrževanje objektov, ne samo kulturnih, je povsod izredno drago. Občinska zveza za vzdrževanje ne dobiva nobenih sredstev. Zato so na plenumu tudi predlagali, naj bi se občinsko skupščino opozorilo na to problematiko in bi naj enkrat o tem posebej razpravljala.

Pri tem predlogu pa jih je gost na plenumu, tajnik republiške zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije Martin Zakonšek opozoril, da bi naj prvo izdelali sanacijski program vseh kulturnih prostorov v občini in to predložili na občini. Kajti le tako, z materialom in dokazi, bo skupščina upoštevala njihov predlog o razpravljanju o tem problemu, ker bi imela pred sabo material.

Prav tako je tudi poudaril, da bi bilo pametno, da bi s kulturnimi domovi začele upravljati krajevne skupnosti, kajti le-ti so v krajevnih skupnostih na razpolago vsem društvom in ne samo kulturnemu. Prav tako je tudi poudaril, da ni potrebno posebej omenjati pomanjkanje občinstva pri kulturnih prireditvah. Tu je povedal primer, kako delajo v drugih občinah in naj jih v Velenju posnemajo. Na prireditve, kot je »Naša bese-

da«, naj ne vabijo staršev otrok ki nastopajo. Pova-bijo naj in organizirajo učence, za katere so take prireditve tudi organizirane. Tako se spozna s kulturo in vidi kvaliteto izvedeno tisto, kar se on v šoli uči. Tako bo tudi dvo-rana vedno polna in ne bo strahu pred prazno. Prav tako je na povedane besede nekoga izmed prisotnih, da velenjski kulturni dom ni vedno odprt za kulturne skupine in so vrata zakle-njena, izjavil, da je treba v tem primeru takoj ostro apelirati na občinsko skupščino, kajti kulturni dom ni spomenik, ki bo v o-kras Velenju, ampak kulturni dom v pravem pome-nu besede. To pa se pravi za nastope in vaje posameznih kulturnih skupin in mora biti ključ vedno na razpolago.

Po besedah, ki jih je povedal gost Martin Zakonšek, je spregovoril tudi predsednik velenjskega amaterskega kino kluba. Njihovo delo je kvalitetno in kljub mlademu obstoju tudi zelo uspešno. Klub se je ustanovil šele septembra 1971 in šteje sedaj 41 članov. Lansko leto so imeli festival, ki jim je izredno lepo uspel in je bil množično obiskan. Dobili so tudi nagrade. Za nove člane, ki se vpišejo v kino klub, imajo organizirana tudi predavanja s tega področja, da jih seznanijo s svojim delom.

Plenum je zaključil predsednik ZKPO Stane Zula. Vsi prisotni so se potem udeležili veselega večera, ki ga je pripravilo domače kulturno društvo. Zaigrali so komedijo Velika polomija.

Vidimo, da so torej na plenumu kulturnih društev iz naše občine naleteli in razkrili precej problemov. Vendar pa je vzpodbudno to, da so se že tu odločili ukrepati in probleme tudi rešiti.

Komisija za štipendije pri TEMELJNI IZOBRAŽEVALNI SKUPNOSTI VELENJE

RAZPISUJE

ŠTIPENDIJE

za študij na kadrovske šole pedagoške smeri za šolsko leto 1973/74:

Sola in smer študija	Število štipendij
• Pedagoška gimnazija — PA — razredni pouk	15
• Pedagoška akademija — matematika, fizika ali filozofska fakulteta:	3
— angleški — slovenski jezik	2
— angleški jezik	1
— slovenski jezik	2
— biologija-kemija	1
— zgodovina-zemljepis	2
— likovni pouk	2
— glasbeni pouk	2
— tehnični pouk	2
— telesna vzgoja	3
— ortopedagogika	2
• Srednja vzgojiteljska šola — vzgojiteljica	3

Prošnji za štipendijo priložite:

- kratak življenjepis,
- potrdilo o premoženjskem stanju (OD staršev),
- prepis (fotokopija) spričevala in mnenje šole.

Prošnjo s prilogami pošljite na Temeljno izobraževalno skupnost 63320 Velenje, p. p. 1, do 30. 6. 1973.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

razpisuje

v šolskem letu 1973/74

ŠTIPENDIJE

za študij na naslednjih šolah

štipendij

1. za študij na rudarski fakulteti	2
2. za študij elektrotehnike (višja šola ali fakulteta) — smer jaki tok	2
3. za študij elektrotehnike (višja šola ali fakulteta) — smer šibki tok	3
4. za študij strojništva (višja šola ali fakulteta)	3
5. za študij psihologije	1
6. za študij na ekonomski fakulteti	2
7. za študij na višji komercialni šoli — oddelek za zunanjo trgovino	1
8. za študij na tehniški srednji šoli rudarski odsek	2
9. za šolanje na elektrotehniški srednji šoli	2
10. za šolanje na ekonomski srednji šoli	2
11. za šolanje na strojni srednji šoli	2

Kandidati naj napišejo vloge na RŠC Velenje, Prežihova 3, komisiji za prošnje in pritožbe z dokazili o študijskem oziroma učnem uspehu in o premoženjskem stanju.

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE - Koroška 46

razglašuje

prosta delovna mesta

- več KV in PK krojačev ali šivilj
- 1 strojnega ključavničarja — mehanika za popravilo šivalnih strojev
- več avtomehaničev
- več strojnikov gradbenih strojev
- inkasanta komunalnih storitev
- več komunalnih delavcev
- več delavcev za vodovodno delavnico
- več prodajalcev sladoleada in sadja (delovno razmerje za določen čas)
- tehničnega risarja

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- KV in PK krojači in šivilje — željena praksa
- poklicna šola — v poštev pride začetnik, ki bi se bil pripravil specializirati za mehanika šivalnih strojev in naprav
- poklicna šola — zaželjena praksa
- ustrezna kvalifikacija
- osnovna šola
- osnovna šola
- osnovna šola
- osnovna šola
- priložnostna zaposlitev za dijake in študente
- ustrezna izobrazba za tehnične risarje z nekaj prakse.

NAŠ ZNANEC

Bil je sončen dan, ki ga je motil le lahen vetrič, ko sem se odpravila proti hiši Franja Mlinška. Našla sem ga, ko je sedel pred čebelnjakom, sredi čebel, ki so brenčale okoli njega. Njegov obraz, ki je preprečen z gubami, je še vedno obdržal nekaj mladostne svežine in ko sva se spustila v pogovor, mi je dejal: »Ja veste, star sem že in marsikaj sem že pozabil, toda nekaj bom še vseeno lahko povedal.«

In tako mi je povedal, da je po rodu iz Mislinje, da je bil njegov veleučitelj

Anton Aškerc in da je leta 1925 prišel z družino v Velenje, kjer se je zaposlil kot učitelj. Učil je na stari osnovni šoli, zadnjih šest let pa na gimnaziji. »Ja, ustanovil sem knjižnico v Velenju. Sprva je bilo bolj težko, saj sem hodil z nahrbtnikom v Ljubljano in tam v starinarnicah kupoval knjige. Obiskoval sem tudi domačine in tako nabral nekaj knjig. »Knjižnico«, če se temu danes še lahko tako reče, sem imel v neki stari omari, v šoli, kjer sem poučeval in stanoval. Od začetka je bilo le okoli 100 knjig in še to ne preveč kvalitetnih. Saj veste, vsak je dal tisto, kar se njemu ni zdelo zanimivo in mu je bilo doma v napoto.«

Tako je pripovedoval Franjo Mlinšek, zraven pa neustrahovano po dokumentih, ki jih ima shranjene še od začetka ustanovitve knjižnice v Velenju. Med njimi ima tudi še seznam prvih knjig in prvih bralcev-naročnikov.

»No potem, ko sem knjižnico imel že kolikor toliko

urejeno, pa se je začela druga svetovna vojna in knjige so se porazgubile. Nekaj so jih pobrali Nemci, nekaj sem jih uspel skriti, druge pa so se zgubile. Tako sem po vojni zopet začel z zbiranjem.« Spet se je začela njegova pot v Ljubljano z na-

FRANJO MLINŠEK

hrbtnikom na plečih, in spet je bila to njegova »stalna« proga. Pri urejanju knjižnice in zbiranju knjig pa mu je tudi vneto pomagala njegova žena Franja. Prav tako mu je tudi ob najinem pogovoru priskočila na pomoč, kadar se sam ni mogel spomniti kakšnega dogodka. Tako je, lahko rečemo, Franjo Mlinšek začel z ustanovitvijo knjižnice v Velenju, tu tudi spominjati ljudi na lepo pisano slovensko besedo in njeno duhovno in kulturno vrednost. Pri tem delu, ki ga je opravljal poleg svoje redne

službe, je bil nesebičen in požrtvovalen in nikdar ni za to zahteval kakšnega plačila.

Najin pogovor se je odvijal naprej v sobi, kjer ima Franjo tudi svojo knjižnico. Njegova zbirka knjig je še vedno bogata in vredna pogleda. Na mizi

pred nama so bili kupi zvezkov, kjer ima beležke in ugotovitve iz posameznih predmetov, ki se učijo na osnovnih šolah.

»Tudi to bom enkrat podaril kakšni šoli, če jo bodo moji zapiski zanimali,« je dejal Franjo, zraven pa sva brskala vsak po svojem kupu in ugotavljala od kdaj je kakšen zapisek. Njegova stara roka je prav nežno gladila že prav tako stare zvezke in knjige in v njegovih modrih očeh sem lahko prebrala vso ljubezen do njih.

Franjo je delal, delal vsa leta zelo nesebično. In

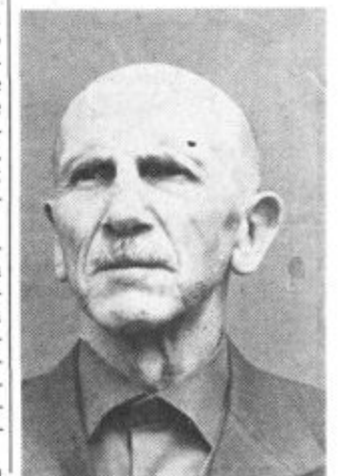
pred dvema letoma je bil narejen prepis, kjer je knjižnico, ki jo je ustanovil, prevzela sedanja velenjska knjižnica. V zbirki ni bilo nič manj kot 2300 knjig. Za to pa je potrebno precej dela in časa.

Franjo Mlinšek je tudi prvi dobitnik Kajuhove nagrade, ki jo je dobil pred desetimi leti. »Ja, pred desetimi leti je bilo to. Dobil sem 500 dinarjev, od katerih sem polovico obdržal, drugo polovico pa sem kupil knjige in jih podaril knjižnici.« Takrat je bilo 250 dinarjev, to je polovica od njegove nagrade, še veliko. In za ta denar je dobil 85 knjig, ki jih je podaril velenjski knjižnici. Lansko leto pa so se zopet spomnili nanj in mu podarili Kajuhovo plaketo.

Franjo je sedel pred menoj in skupno sva brskala po njegovi preteklosti. Toda nisem si mogla kaj, da ne bi od časa do časa opazovala njegov obraz, na katerem se je včasih prikazal nasmešek, ki pa je takoj nato zopet zbledel in izginil.

Tako sva s Franjem

Mlinškom, ki bo letos septembra dopolnil 83 let, klepetala in klepetala, dokler nisem pogledala na uro in ugotovila, da mi je moj čas že skoraj »ušel«. Tako sem se morala posloviti od njega in njegove žene Franje ter od čebel, ki so brenčale zunaj na soncu. Spremljal pa me je topel stisk njegove roke in še vedno mlad videz na njegovem zgubanem obrazu.

LIGAŠKA TEKMOVANJA

KDO BO PRVAK?

V Smartnem ob Paki bo v nedeljo, 17. junija osrednji športni dogodek v naši občini. Za naslov prvaka SCNL se bosta pomerila Rudar in Smartno. Srečanje je toliko bolj pomembno, ker zmagovalce postane član prve slovenske lige.

Smračani se bodo nadvse trudili, da bodo zmagali, saj imajo le v tem primeru prost vstop v SNL. Velenjčani pa bodo zadovoljni z neodločenim izidom, ker imajo točko prednosti.

Zanimivo srečanje se bo pričelo ob 16.30. Kaj menijo o nedeljskem derbiju nogometni delavci Rudarja in Smartnega?

Venceslav Tajnik — predsednik NK Rudar: »Medsebojni obračun bo nedvomno težak. Smračani so verjetno v boljši formi. Naši se v zadnjih tekmah niso preveč izkazali, zato jim bo odmor, ko v nedeljo ni bilo tekme, kar prav prišel. Če bi napovedal izid srečanja, si niti ne želim zmagati našega moštva, ker nam zadostuje neodločen rezultat. S tem pomagamo tudi Smračanom, da igrajo kvalifikacije za SNL.«

Franč Nežmah — trener Rudarja: »Mislim, da bo moštvo fizično in psihično dobro pripravljeno. Nastopili bomo z najboljšo možno postavo. Majhno igrišče bo gotovo oviralo naše igralce. Zadostuje nam ena točka in za to se bomo borili.«

Jože Založnik — tehnični vodja Smartnega: »Moštvo bomo dobro pripravili upamo, da bomo lahko nastopili kompletni. Igrali bomo odprto na zmago. Želim, da bi napadali izpolnili pričakovanja. V zadnjih tekmah je bila tudi obramba dobra, saj smo prejeli le en gol (proti Braniku). Pričakujem lepo in fair borbo. Od gledalcev pa pošteno in športno spodbujanje.«

Janko Goričnik — član tehničnega odbora Smartnega: »Tekma odloča o prvaku lige, zato bo zelo zanimiva. Domačinom le zmaga zagotavlja vstop v slovensko ligo. V zadnjih srečanjih so pokazali dobro formo, zato pričakujemo zmago. Velenjčani so tehnično dobro moštvo, vendar na majhnem igrišču ne bodo mogli razviti igre.«

Redkokdaj se zgodi, da v takih tekmovanjih pride šele v zadnjem kolu do končne odločitve o zmagovalcu. Posebno še, če sta to oba neposredna kandidata po prvaku. To je vsekakor najbolj pošten obračun in kdo bo boljši, mu veljajo vse čestitke.

PLESNA DVOJICA ŠULEK ZNOVA NAJBOLJŠA

V Domžalah je bilo letošnje prvenstvo Slovenije v športnih plesih. Trinajst najboljših parov iz Slovenije se je pomerilo v latinsko-ameriških plesih.

Velenjčana Drago in Verena

Sulek sta dokazala, da se nimata konkurentov, ki bi segali po najvišjih nastopih. Tako sta znova osvojila naslov republiškega prvaka v latinsko-ameriških plesih in prejela pokal Plesne zveze Slovenije.

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

V NAMIZNEM TENISU RLV

V nadaljevanju tekmovanj v okviru delavskih športnih iger je bilo v telovadnici osnovne šole Bratov Letonje v Smartnem ob Paki tekmovanje v namiznem tenisu.

Sodelovalo je 11 ekip delovnih organizacij. Najboljša je bila dvojica rudnika lignita Velenje Jože Kastelic in Pavle Papež, ki sta v finalnih borbah premagala termoelektrarno

no 3:0 in TGO Gorenje 3:2. Vrstni red: 1. Rudnik lignita Velenje, 2. TGO Gorenje, 3. Termoelektrarna Soštanj, 4. Trg. podj. VINO Smartno ob Paki, 5. Občinsko sodišče, 6. Rudarski šolski center, 7. Tovarna usnja Soštanj, 8. Trg. podjetje ERA, 9. Trg. podjetje Nama, 10. Osnovna šola Bratov Letonje Smartno ob Paki, 11. Kleparstvo vodovod Soštanj.

ZMAGA ELEKTRE

Tekmovanja v košarki so v polnem razmahu v Slovenski ligi 1-B so Soštanjčani v 7. kolu dosegli pomembno zmago proti Ježici z rezultatom 75:68 (33:27). Soštanjčani so pred 300

zaključnimi akcijami predvsem gledalci z hitro igro in lepimi preko Polovšaka, Kristana in Fürsta polnili koš gostom. Elektra je s tremi zmagami na 6. mestu na lestvici.

V RAZPRAVI SAMOUPRAVNI SPORAZUM O ZDRUŽITVI DELA IN SREDSTEV

Na rudniku lignita Velenje so pred dnevi dali v javno razpravo samoupravni sporazum o združitvi dela sredstev ter ureditvi medsebojnih razmerij v delovni organizaciji. Na zadnji seji centralnega delavskega sveta so sklenili, naj bi bila razprava končana do 20. junija. Morebitne predloge in pripombe morajo člani kolektiva predložiti komisiji za usklajevanje samoupravnih odnosov z ustavnimi dopolnili do 25. tega meseca. Komisija bo nato do konca meseca izoblikovala končno besedilo tega sporazuma, ob rudarskem prazniku 3. juliju pa ga bodo podpisali pooblaščenici predstavnikov temeljnih organizacij združenega dela.

Javno razpravo bodo tokrat organizirali namesto dosedanje ustaljene prakse po zborih kolektiva v samoupravnih delovnih skupinah. Na rudniku so pre-

pričani, da se bodo v samoupravnih delovnih skupinah delavci čimbolj podrobneje seznanili s predlogom sporazuma ter imeli najboljše možnosti dati svoje predloge in pripombe k predlogu. Nosilci razprav v samoupravnih delovnih skupinah bodo vodje teh skupin (vodja čela na primer za svoje sodelavce na čelu).

Samoupravni sporazum predvideva, da se delavci, organizirani v temeljnih organizacijah združenega dela, prostovoljno združijo v delovno skupnost delovne organizacije RL Velenje z namenom, da si zagotovijo trajen in skladen gospodarski razvoj in napredek ter gospodarsko in socialno varnost. S sporazumom si enakopravno in neposredno urejajo, ter se dogovarjajo o razmerjih med TOZD v delovni organizaciji rudnika, urejajo zadeve, ki jih zaradi skup-

nih gospodarskih ciljev in racionalnejšega gospodarjenja z združenimi sredstvi upravljajo prek organov upravljanja in skupnih služb ter enotna načela, pravila in temelje za delitev dohodka in osebnih dohodkov kot za razpolaganje s sredstvi, ki jih združujejo na podlagi tega sporazuma.

Delovne organizacije RL Velenje bo sestavljalo sedem temeljnih organizacij: Proizvodnja premoga, Elektrotrojni obrati, Zunanji obrat, Avtopark, Proizvodnja gradbenega materiala, Predelava plastičnih mas in izdelava zaščitnih sredstev ter skupne službe.

Po samoupravnem sporazumu zastopa temeljne organizacije v pravnem prometu do tretjih oseb delovna organizacija RLV. Lahko pa za določene zadeve nastopajo tudi samostojno, v primeru, če je od direktorja dano pooblastilo odgovorni osebi te temeljne organizacije. Določena pa mora biti najvišja vrednost, do katere sme pooblaščenca oseba sklepati pogodbe. Ni pa dovoljeno sklepanje pogodb, ki se nanašajo na odtujevanje osnovnih sredstev in nepremičnin.

V medsebojnih odnosih, obveznostih in pravicah so temeljne organizacije samoupravne, enakopravne in samostojne družbene ekonomske celote. S svojim celotnim premoženjem jamčijo za obveznosti, ki izhajajo iz njihovega medsebojnega poslovanja, navzven pa subsidiarno in solidarno za vse obveznosti delovne organizacije do višine lastnih sredstev. Vsaka TOZD samostojno ugotavlja in deli dohodek. Po odbitku zakonskih in pogod-

benih obveznosti se ustvarjeni dohodek deli na del, ki je namenjen za razširitev materialne osnove dela ter na del za zadovoljitev osebnih in skupnih potreb članov delovne skupnosti. TOZD razpolagajo v celoti z dohodkom, ki ga ustvarijo v katerikoli obliki združenega dela in s sredstvi amortizacije.

Temeljne organizacije združenega dela upravljajo delavci neposredno in po izvoljenih organih upravljanja. Neposredno upravljanje se uresničuje na zborih delavcev, z volitvami, referendumom in samoupravnih delovnih skupinah. Za opravljanje zadev, ki so skupnega pomena za vse delavce v delovni organizaciji predvideva sporazum ustanovitev skupnih organov upravljanja. Le-ti bodo: svet delegatov, izvršilni odbori v delovni organizaciji in direktor. Člane sveta delegatov bodo volili kakor tudi odpoklicevali delavci v posameznih TOZD. Vsaka temeljna organizacija bo imela v svetu najmanj enega delegata. Posamezen sklep bo sprejet, če se bodo zanj soglasno odločile delegacije vseh TOZD.

Zaradi uveljavljanja neposrednega vpliva delovnih ljudi na izvajanje splošnih družbenih predpisov ter uveljavljanja družbeno priznanih in moralnih načel pri urejanju s sredstvi družbene reprodukcije in urejanja moralnih načel pri urejanju s sredstvi družbene reprodukcije in urejanja razmerij med delavci predvideva sporazum tudi ustanovitev delavske kontrole kot organa delovne skupnosti delovne organizacije rudnika.

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE - Koroška 46

razpisuje za šolsko leto 1973/74 po eno

ŠTIPENDIJO

- FAGG — Komunalna smer
- Ekonomski fakulteti ali Visoki komercialni šoli
- Ekonomski srednji šoli in
- Upravno administrativni srednji šoli

Kandidati naj lastnoročno napisani prošnji za štipendijo priložijo:

- prepis zadnjega šolskega spričevala ali potrdilo o opravljenih izpitih,
- izjavo, da ne prejema štipendije pri drugem štipenditorju,
- potrdilo o višini dohodkov vseh članov s katerimi živi kandidat v skupnem gospodinjstvu,
- prošnjo za štipendijo obvezno vložite na obrazcu DSZ 1.65.

Vloge pošljite na goraji naslov najpozneje do 10. julija 1973.

Kadrovska komisija pri svetu delovne skupnosti upravnih organov

SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

1. REFERENTA za civilni sektor v oddelku za NO
2. REFERENTA za splošne zadeve v odd. za NO
3. VODJO pisarne in strojepiske pri skladu za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

Pod 1.: višja strokovna izobrazba, pravne, upravne ali ekonomske smeri in šola za rezervne oficirje ter dve leti delovnih izkušenj.

Pod 2.: srednja strokovna izobrazba in eno leto delovnih izkušenj.

Pod 3.: srednja strokovna izobrazba ali dvetletna administrativna šola z 1-letnimi delovnimi izkušnjami.

Nastop službe takoj ali po dogovoru. Poskusna doba traja za delavce z višjo izobrazbo 3 mesece, za ostale 2 meseca.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev 15 dni po objavi razpisa.

POROKE

- Niško JOSIC, roj. 1949, trgovski pomočnik iz Velenja, Jenkova 9 in Milanka JANJIC, roj. 1953, delavka iz Velenja, Vojkova 16.
- Ivan VODOSEK, roj. 1950, gostinski delavec iz Velenja, Saleška 2 in Alojzija KRENKER, roj. 1951, natakarcica iz Velenja, Jenkova 1.
- Ivan LENART, roj. 1943, sofer iz Maribora, Pod vinograd 25 in Marija VAJTHAUZER, roj. 1949, delavka iz Velenja, Slandrova 13.
- Ivan SEVSEK, roj. 1954, rudar iz Gornje Rečice št. 126 in Marija KAMPOS, roj. 1954, delavka iz Velenja, Kersnikova 6.
- Ivan JURKOSEK, roj. 1949, strojnik iz Velenja, Jenkova 6 in Marija LEGNER, roj. 1950, delavka iz Velenja, Kajuhova 6.
- Viktor BRISNIK, roj. 1946, sofer iz Malega vrha št. 51 in Ana REMENIH, roj. 1954, delavka iz Malega vrha št. 47.
- Antun JUTRIŠA, roj. 1952, rudar iz Velenja, Kersnikova 7 in Mira PAULOVIC, roj. 1953, delavka iz Velenja, Slandrova 1.
- Vasilij KOKOL, roj. 1955, tkalec iz Celja, Trg Svobode št. 7 in Vanda ČINKOLE, roj. 1952, delavka iz Velenja, Kajuhova 1.
- Ivan KOP, roj. 1943, monter iz Ožbalda ob Dravi 31 in Darinka SLUGA, roj. 1950, delavka iz Velenja, Celjska c. 3.
- Milan SVENT, roj. 1949, električar iz Velenja, Sercejeva 7 in Anica HUDES, roj. 1954, ekonomska tehnik iz Velenja, Celjska 66.
- Ljubomir SITER, roj. 1948, strojni tehnik iz Velenja, Slandrova 20 in Marija STIGLIC, roj. 1950, frizerka iz Velenja, Prešernova 2.
- Marij KRAJČER, roj. 1953, pečar iz Pake pri Velenju 43 in Ivica VODOVNČNIK, roj. 1953, delavka iz Pake pri Velenju 43.
- Bogomir HRIBERSEK, roj. 1951, delavec iz Pake pri Velenju 74 in Dragica KAVPLEŠIČA 52.
- Rudolf NOVINEK, roj. 1950, rudar iz Velenja, Tomšičeva

26 in Erika VENISNIK, roj. 1953, pom. kuharica iz Velenja, Cankarjeva 1/a.

- Janez ZVIPELJ, roj. 1949, delavec iz Kolkarij št. 9 in Marija RAJSTER, roj. 1948, delavka iz Raven št. 85.
- Rudolf PIREČNIK, roj. 1948, viličar iz Skornega pri Soštanju 38 in Marta ANŽEL, roj. 1953, slaščičarka iz Gabrik št. 94.
- Anton BLATNIK, roj. 1948, rudar iz Velenja, Vojkova 4 in Avguština HRIBERSEK, roj. 1948, gospodinja iz Velenja, Vojkova 4.
- Ivan HLUPIC, roj. 1947, mizar iz Velenja, Celjska 18 in Stanislava STROPNIK, roj. 1954, delavka iz Topolišice št. 102.

SMRTI

- Anton SVARC, upokojenec iz Družmirja št. 85, star 78 let.
- Janez MEH, kmetovalec iz Raven št. 91, star 70 let.
- Leopold AVBERSEK, kmetovalec iz Skalskih Cirkov št. 30, star 46 let.
- Jožef LESJAK, upokojenec iz Prelske št. 7, star 76 let.
- Blaž VODENIK, prevzitatkar iz Kozjaka št. 11, star 76 let.
- Terezija KMETIČ, upokojenka iz Velenja, C. bratov Mravljak 1, starta 78 let.
- Antonija CVIKL, upokojenka iz Laz št. 56, stara 75 let.
- Franc GOLČAR, upokojenec iz Saleka 46, star 62 let.
- Alojzija RAJTER, kmetovalka iz Kroga št. 6, stara 82 let.
- Helena FORŠTNER, prevzitatkarica iz Kavč št. 8, stara 68 let.
- Janez OSTIR, prevzitatkar iz Konovega št. 96, star 76 let.
- Jože PEČNIK, rudar iz Velenja, eKrsnikova 4, star 33 let.
- Ivana MEH, kmetovalka iz Rečice ob Paki 31, stara 72 let.
- Stefan ČINCURAK, upokojenec iz Malega vrha 1, star 66 let.
- Amalija OBU, prevzitatkarica iz Paške vasi št. 18, stara 77 let.
- Viktor DOBNIK, delavec iz Smartnega ob Paki 115, star 39 let.

MALEGLASI

PRODAM

• DOBRO OHRANJEN PRALNI STROJ »Rex« ugodno prodam. Praper, Saleška 18, Velenje.

• PO UGODNI CENI prodam kozolec s štirimi pregradami. Naslov v uredništvu lista.

• UGODNO PRODAM dobro ohranjeno trajno gorčo peč TGP 150 Gorenje in TV anteno. Podgora 30, 63327 Smartno ob Paki.

Velenjska voda ni onesnažena

Ljudje zelo radi nasedamo govoricam in verjame-mo naivnežem. To kar mi-mogrede poberemo, še sa-mi, brez da bi preverili, prenašamo naprej. Tako gre-do novice od ust do ušes in spet dalje. Včasih so ne-katere govorice delno utem-eljene, ljudje pa jih le ne-koliko zabelimo in spre-mimo. Drugokrat pa so pov-sem iz trte izvite.

Velenjčani zadnje dni mnogo razpravljajo, da je voda izpod Paškega Kozjaka močno onesnažena in polna škodljivih bakterij. Celo v šoli je neka tovarišica opo-zorila učence naj je ne pi-jejo, da ne bodo zboleli. Zaradi takšnih govorice so nas v komunalno obrtnem centru, kjer skrbijo, da ima-

jo prebivalci Velenja po-trebno in zdravo vodo, za-prosili naj ljudi opozorimo in govorice ovržemo.

Vodja higieno epide-miološke službe pri Saleško savinjskem zdravstvenem domu Jože Medved je pov-sem demantiral govorice o onesnaženi vodi, ki jo pi-jejo v Velenju. Povedal je, da vsak teden vzamejo na različnih krajih vzorce vode in jo pošljejo v pregled. Zdaj, ko so se slišale govo-ricice, pa so nadzor še po-ostrih. Pokazal nam je zad-njo analizo, ki jo je napravil zavod za zdravstveno varstvo v Celju. Vzorce te pregledane vode so vzeli 7. junija. Iz preglednega lista smo prebrali, da je pitna voda kemično primerna in

odgovarja zahtevam zaka-na, bakteriološko pa je ne-oporečna in brez bakterij. Tako smo se sami v našem uredništvu prepričali, da Velenjčani pijejo čisto in neokuženo vodo ter se jim ni potrebno bati za njihovo zdravje.

Sicer pa v Velenju še nihče ni zbolel zaradi one-snažene vode. Če bi bila voda iz mestnega vodovoda res okužena, potem bi v Velenju razsajala velika epi-demija in bi bilo najmanj polovico prebivalcev bolnih. Tudi tisti, ki govorijo, da je v vodovod prišla traku-lja (Taenia), so v zmoti. Tra-kulja namreč sploh ne živi v vodi!

Sklep o ukinitvi šole v Orli vasi, ki ga je pred kratkim sprejela Skupšči-na občine Zalec, je povzročil val protestov, pohod žensk na občino, številne »bojne« parole, prigodno pesem...

Duhovi v Orli vasi, Trnavi in Topolovju se počasi pomirjajo. Sklep o uki-nitvi šole in prešolanju o-trok v Preboldu so tod, kot vse kaže, že sprejeli za koristnega, saj so s strani občine dobili vsa zago-tovila, da bo prešolanje iz-peljano tako, da bo za o-troke koristno. To pred-tem pomeni zagotovljen prevoz, pouk v dopoldan-skem času, varstvo in pre-hrano v šoli.

Tako je zdaj, precej dru-gače pa je bilo pred dne-

NIČ VEČ POUKA V ORLI VASI

vi, ko so v prizadetih va-seh zvedeli za sklep ob-činske skupščine. Že kma-lu po sprejeti odločitvi so ženske iz treh vasi kreni-le na protestni pohod na občino Zalec. »Oborožile« so se s številnimi parolami. Pohod se je končal pred zgradbo občinske uprave, kjer so ženske pustile svo-je protestne pripomočke.

Kmalu zatem so v Trna-vi sklicali izreden zbor vo-livcev. Trajal je od večera pa skoraj do druge ure po polnoči. Na zboru so se do-govorili, da se z ukinitvijo šole strinjajo, če bo zares poskrbljeno za normalno prešolanje.

Se danes pa lahko na as-faltu pri šoli v Orli vasi, kakih 500 metrov od križi-šča ceste I. reda Celje-Ljubljana na cesti v Logar-sko dolino, preberete pa-role, ki so jih zapisali raz-burjeni domačini. Tako lahko beremo: UBOGI TI OBCAN, OD OBCINE O-GOLJUFAN! ali KORAJZO OTROCI, ZMAGA BO NA-SA! in HOČEMO POUK V NAŠI SOLI!

Šola v Orli vasi je stara okoli 70 let. Domačini so se morali zanjo dejansko izboriti. Zato so nanjo to-liko bolj navezani. Grad-li so jo več let, otvoritev pa so morali čakati še dve leti potem, ko je bila že zgrajena. Tedanje oblasti namreč niso hotele dati do-voljenja za pouk, ker šola — kot je bil tedaj običaj — ni stala v bližini cerkve.

Prvi glasovi o tem, da bodo šolo v Orli vasi uki-nili, so se pojavili leta 1965, v letu 1967 (tedaj so v žal-ski občini izvedli prvi refe-rendum za samoprisepek za šolstvo) pa je prišla šola v plan za obnovo in so predvideli v ta namen sto tisoč dinarjev. Hkrati je bi-lo rečeno, da bo šola dela-la le do leta 1974, potem pa jo bodo ukiniteli, če ne bo dovolj učencev.

Tedaj so govorili, da je minimum 30 otrok, nam-pove Lojzka Kronovšek, ki je že deset let predsednica krajevne organizacije SZDL v Trnavi. »Lani, ko smo po-daljševali samoprisepek, je spet prišlo do govorice, da bodo šolo ukiniteli. Letos pa je bil tudi sprejet u-strezen sklep. Mi se zave-

damo, da bo prešolanje za naše otroke koristno, hkrati pa zahtevamo, da bo prešolanje res dobro izvede-no. Izkušnje drugih krajev nam povedo, da ni poskrb-ljeno za soliden prevoz, ra-zen tega pa je šola v Pre-boldu premajhna in tudi nima prostorov za varstvo, vsaj za čas, ko otroci ča-kajo na avtobus.«

Šola v Orli vasi je štiri-razredna in ima letos 30 učencev. Pouk je kombini-ran. Skupaj hodijo v šolo učenci 1. in 2. razreda ter 3. in 4. Vse razrede uči en sam učitelj, Ivan Gaber-šek, ki se vsak dan vozi iz Sempetra.

»Delo je zame zelo na-porno, saj traja ves dan, pa tudi pouk v kombinira-nih razredih ni tako kvali-teten kot v »čistih«. Pouču-jem namreč po skrajšanem predmetniku. Strokovno je prešolanje zagotovo uteme-ljeno. Kar zadeva način prešolanja, pa se povsem pridružujem zahtevam ob-čanov.«

Jože Jan, podpredsednik Skupščine občine Zalec, pa nam je v zvezi s prešola-njem povedal:

»V Orli vasi tudi ni mo-goče zadovoljiti novim zahtevam pri pouku matema-tike, letos »novo« matema-tiko uvajamo v 3. razrede, niti ne novim v sloven-ščini in spoznavanju pri-rode in družbe. Da je prešolanje utemeljeno, so pove-dali tudi strokovnjaki Za-voda za šolstvo, enota v Celju, pa TIS, svet za šol-stvo in drugi.«

Bo prešolanje izvedeno tako kot zahtevajo obča-ni?

»Do novega šolskega leta bomo poskrbeli za vse kar je treba. Otroke bo vozil avtobus (do Prebolda je le nekaj 7 minut vožnje), v šoli pa bo poskrbljeno tudi za varstvo in prehrano.«

Tako podpredsednik ob-činske skupščine. Menimo, da ni razloga, da mu ne bi verjeli. Drugače pa — prešolanje je pametneje prelo-žiti za eno leto (kot pred-lagajo občani), če do jeseni ne bo mogoče zagotoviti, da bo centralna šola v Preboldu sprejela šolarje iz Orle vasi tako kot se spodobi.

KOMUNALNO OBRITNI CENTER VELENJE - Koroška 46

razpisuje

prosta učna mesta

za šolsko leto 1973/74

1. TOZD Komunalna
 - 2 vodovodna instalaterja
2. TOZD Modni salon
 - 4 krojače za moška oblačila
 - 2 šivilji
3. TOZD Storitve
 - 4 učence ali učenke brivsko-frizerske stroke
 - 1 kuharja
 - 3 natakarje
4. TOZD Strojna mehanizacija
 - 1 učenca avtomehanske stroke
5. TOZD Vrtnarstvo
 - 1 parkov. vrtnarja — cvetličarja (moški)

Možnost za vpis imajo samo kandidati z dokončano osemletko in zdravniškim spričevalom o zdravstveni sposobnosti za izučitev iskanega poklica.

Prošnje pošljite na Komunalno obrtni center Velenje, Koroška cesta 46, najkasneje do 20. 6. 1973.

TEKMOVANJE: KAJ VEŠ O PROMETU

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Skupščine občine Velenje je pred dnevi organiziral tradicionalno prometno tekmovanje »Kaj veš o prometu«, ki je bilo pred III. osnovno šolo.

Na tekmovanju je bilo zastopanih 6 ekip iz posameznih osnovnih šol, ki so se pomerile v znanju cestno prometnih predpisov, spretnostni vožnji na posebnem poligonu in ocenjevanju vožnje s kolesi po ulicah mesta Velenja.

Najbolje so se izkazali učenci III. osnovne šole Velenje. Drugo in tretje mesto pa sta dosegli ekipi osnovnih šol Miha Pintar-Toledo in bratov Letonje Smartno ob Paki.

Najboljši posamezniki so bili: 1. Zoran Portič, osn. šola Bratov Letonje, 2. Milan Medved, III. osnovna šola, 3. Jernej Petauer III. osnovna šola, 4. Matjaž Dvoršak, III. osnovna šola Velenje.

Zmagovalna ekipa oziroma najbolje uvrščeni štirje posamezniki so se udeležili medobčinskega prometnega tekmovanja v Mozirju, na katerem so dosegli II. mesto. Med posamezni-

ki pa je bil Milan Medved tretji. Nastopilo je 32 tekmovalcev.

Med proizvajalci

Čeprav so danes motorne kosilnice marsikje izpodri-nile kose, ne moremo reči, da so temu kmečkemu o-rodju šteti dnevi. Nasprot-no, prepričani smo, da kos kosilnice ne bodo nikoli pregnale. Še zlasti v hribo-vitih predelih. Zaganjati koso v rokah ni lahko. Od kosca zahteva precejšen fizičen napor. No, ne mislim vas naučiti kositi. Rad bi vam le prikazal, koliko ljudi in napore je treba, da je izdelano orodje, ki so ga skusili na svojih plečih tudi Turki in fevdalci, ki so pred mnogimi leti plenili po naši domovini. Obiskal sem to-varno Gorenje-Fecro v Sl. Gradu in vsilil nekaj mi-nut odmora Jožetu Golobu, ki je ravnalec kos.

• Zakaj ste se odločili za ta poklic?

• Je delo izdelovalca kos naporno?

Kosa, no, najprej je to košček železa, mora skozi več kot štirideset rok, da dobi svojo pravo obliko. Delamo osem ur in ves delovni čas v glavnem pre-stojimo. Poleg tega je v obratu velika vročina.

• Zdaj pa nam opišite, kako prehaja jeklo iz rok v roke?

Iz železarne Ravne do-bimo že razrezane koščke, dolge približno deset centi-

VESTI IZ VEGRADA

V VEGRADU SO SE ODLOČILI ZA PRIPOJITEV OLJKE

Pred kratkim sta se sešla na svečani izredni seji delavska sveta splošnega gradbenega podjetja Vegrada in obrtnega gradbenega podjetja Oljka Smartno ob Paki. Seje se je udeležil tudi predsednik velenjske občine Nestl Zgank.

Podpredsednik delavskega sveta Vegrada Ivo Klobčar je najprej poročal o pripojitvi Oljke k Vegradu. Pisali smo že, da je Oljka lani sredi leta začela poslo-vati z izgubo. Ob koncu leta je imel kolektiv že mili-jon dinarjev izgube, poleg tega pa so imeli še 2 mili-jona 350 tisoč dinarjev ne-poravnanih obveznosti. Za približno 120-članski kolektiv pa so to precejšnja sredstva. Ko so začeli raz-mišljati o tem, kako bi se potegnili iz težav, so spoz-nali, da bi bila najboljša in edina rešitev v pripojitvi z Vegradom. V Vegradu so na to pristali, vendar s po-gojem, da se sanira slabo gospodarsko stanje ter da družbenopolitične organi-

zacije Oljke aktivno sode-lujejo v pripravah na refe-rendum, ki je bil uspešno izveden 16. februarja letos. V začetku februarja so iz-delali sanacijski program, v katerega so se vključile ve-lenjska občina, republiški rezervni sklad in Ljubljan-ska banka podružnica Velenje. Ker so bili vsi pogoji izpolnjeni, je delavski svet Vegrada na seji 22. maja sprejel sklep o pripojitvi Oljke in s to odločitvijo seznanil na svečani seji v sredo, 17. junija člane delav-skega sveta Oljke.

Ob zadnji točki dnevnega reda je direktor Vegrada Janez Basle prebral obširno poročilo o razvoju Vegrada do leta 1980.

no je spet začel vihteti težko kovaško kladivo, postavljal še eno vprašanje.

• Ali znate kositi?

Hudomušno se je nasmehnil, rekel pa ni nobene. Pa saj ni bilo treba. Njegov obraz je dovolj povedal.

JOŽE GOLOB

Vsak petek kupite Naš čas v trafiki pri izhodu iz novega jaška